

บรรยายสรุปจังหวัดขอนแก่น (เชิงวิเคราะห์)

จัดทำโดย

สำนักงานจังหวัดขอนแก่น

โทร./โทรสาร ๐ ๔๓๓๓ ๑๕๑๕

www.khonkaenpoc.com

www.khonkaen.go.th

e-mail address : khonkaen@moi.go.th

เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕

สารบัญ

	หน้า
๑. ข้อมูลทั่วไป	๑
๒. เศรษฐกิจ	๔
๓. สังคม การศึกษา สาธารณสุข	๗
๔. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐
๕. บทบาทเชิงพื้นที่	๑๓
๖. การทบทวนและประเมินผลการพัฒนาจังหวัดขอนแก่น	๑๔
๗. แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๕๔-๒๕๕๗	๔๖

สารบัญตาราง

	หน้า
๑. ตารางที่ ๑ : ตารางเดินรถไฟจังหวัดขอนแก่น	๒
๒. ตารางที่ ๒ : ตารางเที่ยวบินจังหวัดขอนแก่น	๒
๓. ตารางที่ ๓ : อุณหภูมิเปรียบเทียบย้อนหลัง ๑๐ ปี (พ.ศ.๒๕๔๕ – ๒๕๕๔)	๓
๔. ตารางที่ ๔ : จำนวนปริมาณน้ำฝนเปรียบเทียบย้อนหลัง ๑๐ ปี (พ.ศ.๒๕๔๕-พ.ศ.๒๕๕๔)	๓
๕. ตารางที่ ๕ : ประเภทโรงงานอุตสาหกรรม	๔
๖. ตารางที่ ๖ : แสดงข้อมูลการใช้ไฟฟ้าประจำจังหวัดขอนแก่น	๖
๗. ตารางที่ ๗ : แสดงข้อมูลการใช้ไฟฟ้า จังหวัดขอนแก่น	๗
๘. ตารางที่ ๘ : ข้อมูลลุ่มน้ำจังหวัดขอนแก่น	๑๐
๙. ตารางที่ ๙ : ข้อมูลบ่อน้ำบาดาลจังหวัดขอนแก่น	๑๒
๑๐. ตารางที่ ๑๐ : โครงการแหล่งน้ำในจังหวัดขอนแก่น	๑๒
๑๑. ตารางที่ ๑๑ : การจดทะเบียนโรงงาน ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕	๒๐
๑๒. ตารางที่ ๑๒ : โครงการส่งเสริมการลงทุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ๒๕๕๑-๒๕๕๕	๒๐
๑๓. ตารางที่ ๑๓ : เปรียบเทียบการประเมินดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index : HAI) จังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๒	๒๔
๑๔. ตารางที่ ๑๔ : เปรียบเทียบการประเมินความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔	๒๖
๑๕. ตารางที่ ๑๕ : เปรียบเทียบครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. (๓๐,๐๐๐บาท/คน/ปี) ปี ๒๕๕๒-๒๕๕๕	๒๘
๑๖. ตารางที่ ๑๖ : แสดงจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ปี ๒๕๕๕	๒๙
๑๗. ตารางที่ ๑๗ : แสดงระดับการพัฒนาหมู่บ้านตามข้อมูล กชช.๒ค ปี ๒๕๕๔ จังหวัดขอนแก่น	๓๑
๑๘. ตารางที่ ๑๘ : แสดงสภาพปัญหาจำแนกตามตัวชี้วัดระดับจังหวัด ปี ๒๕๕๔ จังหวัดขอนแก่น	๓๒
๑๙. ตารางที่ ๑๙ : แสดงสถิติคดียาเสพติด จังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕	๓๓
๒๐. ตารางที่ ๒๐ : แสดงสถิติการเกิดคดี-การจับกุมจำแนกตามกลุ่มคดี ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕	๓๕
๒๑. ตารางที่ ๒๑ : แสดงจำนวนผู้ป่วยที่เกิดโรคระบาดในจังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๔๙-๒๕๕๓	๓๘
๒๒. ตารางที่ ๒๒ : แสดงครัวเรือนที่ประสบภัย ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕	๓๙
๒๓. ตารางที่ ๒๓ : แสดงมูลค่าความเสียหายและความช่วยเหลือ ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕	๔๐

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
๑. แผนภูมิที่ ๑ : โครงสร้างประชากรของจังหวัดขอนแก่น	๘
๒. แผนภูมิที่ ๒ : ผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี ๒๕๕๕	๘
๓. แผนภูมิที่ ๓ : แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดขอนแก่น ตามราคาประจำปี ๒๕๔๙-๒๕๕๓	๑๕
๔. แผนภูมิที่ ๔ : แสดงการขยายตัวผลิตภัณฑ์จังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๔๙-๒๕๕๓	๑๖
๕. แผนภูมิที่ ๕ : แสดงรายได้เปรียบเทียบตามสัดส่วน GPP สาขานอกภาคเกษตร และสาขาภาคเกษตร ปี ๒๕๔๙-๒๕๕๓	๑๗
๖. แผนภูมิที่ ๖ : แสดงมูลค่าของสินค้าผลิตภัณฑ์จังหวัดขอนแก่นภาคนอกเกษตรที่มี มูลค่าสูง ๓ อันดับแรก ตามราคาประจำปี ๒๕๔๙-๒๕๕๓	๑๘
๗. แผนภูมิที่ ๗ : แสดงรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร (Per Capita GPP) ปี ๒๕๔๙-๒๕๕๓	๑๙
๘. แผนภูมิที่ ๘ : แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวของจังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔	๒๑
๙. แผนภูมิที่ ๙ : แสดงรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔	๒๒
๑๐. แผนภูมิที่ ๑๐ : แสดงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวที่ใช้จ่าย ในจังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔	๒๓
๑๑. แผนภูมิที่ ๑๑ : แสดงสัดส่วนตัวชี้วัดการจัดเก็บข้อมูล จปฐ.ที่บรรลุเป้าหมาย และไม่บรรลุเป้าหมาย	๒๗
๑๒. แผนภูมิที่ ๑๒ : แสดงจำนวนครุว์เรือนยากจนจากการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๕	๒๙
๑๓. แผนภูมิที่ ๑๓ : แสดงจำนวนคดีและผู้ต้องหา ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕	๓๔
๑๔. แผนภูมิที่ ๑๔ : แสดงสถิติการรับแจ้งการเกิดคดี-การจับกุม คดีกลุ่มที่ ๑ คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	๓๕
๑๕. แผนภูมิที่ ๑๕ : แสดงสถิติการรับแจ้งการเกิดคดี-การจับกุม คดีกลุ่มที่ ๒ คดีชีวิตร่างกายและเพศ	๓๖
๑๖. แผนภูมิที่ ๑๖ : แสดงสถิติการรับแจ้งการเกิดคดี-การจับกุม คดีกลุ่มที่ ๓ ประทุษร้ายต่อทรัพย์	๓๖
๑๗. แผนภูมิที่ ๑๗ : แสดงสถิติการเกิดอุบัติเหตุ ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕	๓๗
๑๘. แผนภูมิที่ ๑๘ : เปรียบเทียบครุว์เรือนที่ประสบปัญหาภัยแล้งและภัยหนาว ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕	๔๑
๑๙. แผนภูมิที่ ๑๙ : เปรียบเทียบมูลค่าการให้ความช่วยเหลือภัยแล้งและภัยหนาว ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕	๔๑
๒๐. แผนภูมิที่ ๒๐ : แสดงพื้นที่ป่าจังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๒	๔๒
๒๑. แผนภูมิที่ ๒๑ : คุณภาพน้ำในลำน้ำ จังหวัดขอนแก่น	๔๓

จังหวัดขอนแก่น

๑. ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ที่ตั้งและพื้นที่

จังหวัดขอนแก่น ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๑๕ - ๑๗ องศาเหนือ และเส้นแวงที่ ๑๐๑ - ๑๐๓ องศาตะวันออก ซึ่งอยู่บริเวณตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๔๔๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ ๑๐,๘๘๕.๘๙ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖.๘ ล้านไร่ ภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบ มีลักษณะสูงต่ำสลับเป็นลูกคลื่นลาดเทไปทางทิศตะวันออกและทิศใต้ มีที่ราบลุ่มแถบลุ่มน้ำชีและลุ่มน้ำพอง พื้นที่สูงกว่าระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ย ๑๐๐ - ๒๐๐ เมตร

๑.๒ อาณาเขต

- ทิศเหนือ - ติดกับจังหวัดอุดรธานี เลย และหนองบัวลำภู
- ทิศใต้ - ติดกับจังหวัดนครราชสีมา และบุรีรัมย์
- ทิศตะวันออก - ติดกับจังหวัดกาฬสินธุ์ และมหาสารคาม
- ทิศตะวันตก - ติดกับจังหวัดชัยภูมิ และเพชรบูรณ์

๑.๓ การปกครอง

อำเภอ - จำนวน ๒๖ อำเภอ ๑๙๘ ตำบล ๒,๓๓๑ หมู่บ้าน และ ๓๘๙ ชุมชน

(ที่ทำการปกครองจังหวัดขอนแก่น ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - จำนวน ๒๒๕ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๑ แห่ง เทศบาล จำนวน ๗๕ แห่ง (เทศบาลนคร จำนวน ๑ แห่ง เทศบาลเมือง จำนวน ๖ แห่ง และเทศบาลตำบล จำนวน ๖๘ แห่ง) และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑๔๙ แห่ง (ที่มา : สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่น ๒๕๕๕)

ราชการส่วนภูมิภาค - ๓๓ ส่วนราชการ

ราชการส่วนกลางและรัฐวิสาหกิจ - ๒๐๘ หน่วยงาน

๑.๔ ประชากร

ประชากรรวม ๑,๗๖๖,๐๖๖ คน แยกเป็นชาย ๘๗๕,๐๑๓ คน หญิง ๘๙๑,๐๕๓ คน จำนวนบ้าน ๕๓๔,๗๑๕ หลัง (ที่มา : กรมการปกครอง ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔)

๑.๕ เส้นทางคมนาคม

⇒ ทางรถยนต์ มีทางหลวงแผ่นดินผ่านพื้นที่จำนวน ๗ สาย ได้แก่

ทางหลวงหมายเลข ๒ : สระบุรี-นครราชสีมา-ขอนแก่น-อุดรธานี-หนองคาย

ทางหลวงหมายเลข ๑๒ : ขอนแก่น-เพชรบูรณ์

ทางหลวงหมายเลข ๒๓ : แยกจากทางหลวงหมายเลข ๒ ผ่านอำเภอบ้านไผ่
(ขอนแก่น) - มหาสารคาม

ทางหลวงหมายเลข ๒๐๑ : ขอนแก่น-ชัยภูมิ-เลย

ทางหลวงหมายเลข ๒๐๗ : ขอนแก่น-บุรีรัมย์

ทางหลวงหมายเลข ๒๐๘ : ขอนแก่น-มหาสารคาม

ทางหลวงหมายเลข ๒๐๙ : ขอนแก่น-กาฬสินธุ์

⇒ ทางรถไฟ เส้นทางจาก กรุงเทพฯ-หนองคาย ขนานกับทางหลวงหมายเลข ๒ หรือถนน
มิตรภาพ ผ่านอำเภอในเขตพื้นที่ คือ อำเภอพล บ้านไผ่ บ้านแฮด เมืองขอนแก่น น้ำพอง และเขาสวนกวาง

ตารางที่ ๑ : ตารางเดินรถไฟจังหวัดขอนแก่น

เที่ยวขึ้น(กรุงเทพฯ-ขอนแก่น)						เที่ยวลง(ขอนแก่น-กรุงเทพฯ)					
ขบวนรถ	ต้นทาง		ขอนแก่น	ปลายทาง		ขบวนรถ	ต้นทาง		ขอนแก่น	ปลายทาง	
	ชื่อสถานี	เวลาออก		ชื่อสถานี	เวลาถึง		ชื่อสถานี	เวลาออก		ชื่อสถานี	เวลาถึง
ด๗๗	กรุงเทพฯ	๑๘.๓๐	๐๔:๑๑	หนองคาย	๐๕:๐๕	ท๔๑๖	อุดรธานี	๐๕:๕๐	๐๗:๕๒	นครราชสีมา	๑๑:๑๕
ด๖๙	กรุงเทพฯ	๒๐.๐๐	๐๕:๐๕	หนองคาย	๐๘:๒๕	ด๗๖	หนองคาย	๐๖:๐๐	๐๘:๓๖	กรุงเทพฯ	๑๗:๑๐
ร๑๓๓	กรุงเทพฯ	๒๐:๔๕	๐๖:๐๗	หนองคาย	๐๙:๔๕	ท๔๓๒	ขอนแก่น	๑๓:๓๘	๑๓:๓๘	ชุมทางแก่งคอย	๒๐:๑๕
ท๔๑๕	นครราชสีมา	๐๖.๐๒	๐๙:๔๐	หนองคาย	๑๒.๓๐	ท๔๑๘	หนองคาย	๑๒.๕๐	๑๕:๔๖	นครราชสีมา	๑๙.๒๕
ท๔๓๑	ชุมทางแก่งคอย	๐๕:๐๐	๑๑:๒๐	ขอนแก่น	๑๑:๒๐	ด๗๘	อุดรธานี	๑๘:๔๐	๒๐:๐๙	กรุงเทพฯ	๐๕:๐๐
ด๗๕	กรุงเทพฯ	๐๘.๒๐	๑๖:๒๐	อุดรธานี	๑๘.๑๐	ด๗๐	หนองคาย	๑๘:๒๐	๒๑:๐๓	กรุงเทพฯ	๐๖:๒๕

* ดพ= รถด่วนพิเศษ / ด= รถด่วน / ร= รถเร็ว / ฅ= รถธรรมดา / ช= รถชานเมือง / พช= รถพิเศษชานเมือง /
ท= รถท้องถิ่น / น= รถนำเที่ยว / ส= รถสินค้า

ที่มา : การรถไฟแห่งประเทศไทย ๒๕๕๕

⇒ ทางเครื่องบิน มีท่าอากาศยานพาณิชย์ ๑ แห่ง ห่างจากตัวเมือง ๘ กิโลเมตร เส้นทางบิน
กรุงเทพฯ -ขอนแก่น- กรุงเทพฯ ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๕๕ นาที วันละ ๘ เที่ยวบิน

ตารางที่ ๒ : ตารางเที่ยวบินจังหวัดขอนแก่น

กรุงเทพฯ สุวรรณภูมิ (BKK) - ขอนแก่น (KKC)				ขอนแก่น (KKC) - กรุงเทพฯ สุวรรณภูมิ (BKK)			
วัน	เที่ยวบิน	ออกเวลา	ถึงเวลา	วัน	เที่ยวบิน	ออกเวลา	ถึงเวลา
ทุกวัน	TG040	07:05	08:00	ทุกวัน	TG041	08:45	09:40
ทุกวัน	TG044	11:35	12:30	ทุกวัน	TG045	13:15	14:10
พ,ศ,ส	TG042	14.45	15.40	พ,ศ,ส	TG043	16.20	17.15
ทุกวัน	TG046	18:20	19:15	ทุกวัน	TG047	20:00	21:00

ที่มา : บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ๒๕๕๕

๑.๖ ภูมิอากาศ

ในรอบปี ๒๕๕๔ อุณหภูมิสูงสุดวัดได้ ๓๙.๔ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๔ และ
อุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ ๑๑.๖ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ และในปี ๒๕๕๕ (นับถึงเดือน

กรกฎาคม ๒๕๕๕) อุณหภูมิสูงสุดวัดได้ ๓๙ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕ และอุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ ๑๕ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ โดยในรอบ ๑๐ ปี สามารถเปรียบเทียบอุณหภูมิได้ตามตารางทำนองนี้ (ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาขอนแก่น ๒๕๕๕)

ตารางที่ ๓ : อุณหภูมิเปรียบเทียบย้อนหลัง ๑๐ ปี (พ.ศ.๒๕๔๕ - ๒๕๕๕)

ปี	อุณหภูมิสูงสุด	อุณหภูมิต่ำสุด	อุณหภูมิเฉลี่ย
๒๕๔๕	๔๐.๐	๑๔.๒	๒๗.๐
๒๕๔๖	๔๐.๐	๑๒.๒	๒๖.๙
๒๕๔๗	๔๐.๔	๑๓.๐	๒๖.๗
๒๕๔๘	๔๐.๒	๑๑.๐	๒๘.๐
๒๕๔๙	๓๙.๓	๑๒.๐	๒๗.๙
๒๕๕๐	๔๑.๑	๑๒.๖	๒๗.๐
๒๕๕๑	๓๘.๕	๑๑.๙	๒๖.๒
๒๕๕๒	๓๙.๖	๑๐.๒	๒๗.๐
๒๕๕๓	๔๑.๒	๑๓.๕	๒๗.๘
๒๕๕๔	๓๙.๓	๑๑.๖	๒๖.๔

หมายเหตุ ๑. อุณหภูมิสูงสุด หรือต่ำสุด คือ ค่าของอุณหภูมิสูงที่สุดหรือต่ำที่สุดที่ตรวจวัดได้ในช่วงเวลา ๒๔ ชั่วโมง (เวลา ๐๗.๐๐ น.วันนี้ ถึง เวลา ๐๗.๐๐ น.วันพรุ่งนี้)

๒. อุณหภูมิเฉลี่ยของปี คือ ค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิที่ตรวจวัดได้ทุกครั้งในเวลา ๑ ปี

๑.๗ ปริมาณน้ำฝน

สถิติข้อมูลปริมาณน้ำฝนของจังหวัดขอนแก่น โดยสถานีอุตุนิยมวิทยาขอนแก่น เปรียบเทียบย้อนหลัง ๑๐ ปี (๒๕๔๕-๒๕๕๔) ฝนตกมากที่สุดปี พ.ศ.๒๕๕๑ วัดได้ ๑,๗๘๐.๖ มิลลิเมตร จำนวนวันที่ฝนตก ๑๒๒ วัน ฝนตกน้อยที่สุดในปี พ.ศ.๒๕๔๘ วัดได้ ๙๓๖.๕ มิลลิเมตร จำนวนวันที่ฝนตก ๑๐๖ วัน

ตารางที่ ๔ : จำนวนปริมาณน้ำฝนเปรียบเทียบย้อนหลัง ๑๐ ปี (พ.ศ.๒๕๔๕-พ.ศ.๒๕๕๔)

ปี พ.ศ.	ปริมาณน้ำฝน (.มม)	จำนวนวันที่ฝนตก
๒๕๔๕	๑,๔๐๒.๖	๑๑๓
๒๕๔๖	๑,๔๖๗.๔	๑๐๔
๒๕๔๗	๑,๒๒๑.๘	๙๔
๒๕๔๘	๙๓๖.๕	๑๐๖
๒๕๔๙	๑,๒๐๑.๕	๑๐๘
๒๕๕๐	๑,๓๗๘.๙	๑๐๑
๒๕๕๑	๑,๗๘๐.๖	๑๒๒
๒๕๕๒	๑,๐๓๙.๕	๑๐๔
๒๕๕๓	๑,๒๓๐.๑	๑๑๐
๒๕๕๔	๑,๓๗๗.๑	๑๓๑

การกระจายของฝน : ปริมาณฝนที่ตกในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น จากสถิติย้อนหลัง ๑๐ ปี (พ.ศ.๒๕๔๕-๒๕๕๔) พื้นที่ที่มีฝนตกมากที่สุดได้แก่ อำเภอบ้านแฮด เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๑ วัดได้ ๓,๖๖๕.๗ มิลลิเมตร พื้นที่ที่มีฝนตกน้อยที่สุดได้แก่ อำเภอเวียงชัย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ วัดได้ ๒๕๑.๑ มิลลิเมตร

(ที่มา : ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒๕๕๕)

๒. เศรษฐกิจ

๒.๑ GPP

ปี ๒๕๕๓ GPP จังหวัดขอนแก่นมีมูลค่าจำนวน ๑๔๕,๓๗๒ ล้านบาท เป็นลำดับที่ ๑๘ ของประเทศ และเป็นลำดับที่ ๒ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือรองจากจังหวัดนครราชสีมา รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร (Per Capita GPP) ของจังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๕๓ คือ ๗๖,๘๗๑ บาท อยู่ในอันดับที่ ๑ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นอันดับที่ ๓๕ ของประเทศ (ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี ๒๕๕๔)

๒.๒ อุตสาหกรรม

มีโรงงานอุตสาหกรรมได้รับอนุญาตให้ประกอบการ (สะสมจำพวก ๒,๓) จำนวนทั้งสิ้น ๑,๓๕๓ โรงงาน เงินทุน ๗๓,๘๑๐,๗๕๕,๑๑๖ บาท คนงาน ๖๐,๗๓๘ คน แยกตามจำพวกโรงงานได้ดังนี้

ตารางที่ ๕ : ประเภทโรงงานอุตสาหกรรม

จำพวกที่	จำนวนโรงงาน	จำนวนเงินลงทุน (บาท)	จำนวนคนงาน
๒	๕๓๘	๘๕๖,๕๘๓,๒๙๕	๔,๐๖๐
๓	๘๑๕	๗๒,๙๕๔,๑๗๑,๘๒๑	๕๖,๖๗๘
รวม	๑,๓๕๓	๗๓,๘๑๐,๗๕๕,๑๑๖	๖๐,๗๓๘

หมายเหตุ จำพวกที่ ๒ คือ ต้องแจ้งให้ทราบก่อนการประกอบกิจการโรงงาน

จำพวกที่ ๓ คือ ต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินกิจการได้

(ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ๒๕๕๕)

สาขาอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๗ อันดับแรกของจังหวัดขอนแก่น ได้แก่

๑. อุตสาหกรรมอโลหะ จำนวน ๒๐๘ โรงงาน
๒. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ จำนวน ๒๐๒ โรงงาน
๓. อุตสาหกรรมขนส่ง จำนวน ๑๗๙ โรงงาน
๔. อุตสาหกรรมอาหาร จำนวน ๑๓๑ โรงงาน
๕. อุตสาหกรรมกระดาษ จำนวน ๑๑๑ โรงงาน
๖. อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล จำนวน ๑๑๔ โรงงาน
๗. อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ จำนวน ๕๖ โรงงาน

มีโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการที่ใช้แรงงานเกิน ๑๐๐ คนขึ้นไป แยกได้ดังนี้

๑. โรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่ ๑๐๐-๒๐๐ คน มี ๓๓ โรงงาน
๒. โรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่ ๒๐๐-๕๐๐ คน มี ๒๕ โรงงาน
๓. โรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่ ๕๐๐-๑,๐๐๐ คน มี ๗ โรงงาน
๔. โรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คนขึ้นไป มี ๗ โรงงาน

๒.๓ เกษตรกรรม

มีพื้นที่การเกษตร ๔,๓๖๙,๐๔๓ ไร่ (ร้อยละ ๖๔.๑๙ ของพื้นที่จังหวัด) โดยอยู่ในเขตชลประทาน ๖๑๔,๖๘๐ ไร่ (คิดเป็นร้อยละ ๙.๑๙ ของพื้นที่จังหวัด) จำนวนคนทำงานในภาคเกษตร ๓๑๒,๔๘๗ คน

(ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดขอนแก่น ๒๕๕๕)

โดยมีผลผลิตจากพืชที่สำคัญ ดังนี้

ข้าว

- ▶ นาปี ผลผลิตรวม ๑,๑๐๖,๙๗๔ ตัน
- ▶ นาปรัง ผลผลิตรวม ๗๖,๙๖๐ ตัน

<u>อ้อยโรงงาน</u>	ผลผลิตรวม	๖,๓๔๐,๓๔๙	ตัน
<u>มันสำปะหลัง</u>	ผลผลิตรวม	๘๓๑,๐๔๗	ตัน
<u>ถั่วเหลือง</u>	ผลผลิตรวม	๗,๖๗๓	ตัน

โดยมีผลผลิตจากสัตว์ที่สำคัญ ดังนี้

<u>โคเนื้อ</u>	ผลผลิตรวม	๔๕,๖๕๔	ตัว			
<u>สุกร</u>	ผลผลิตรวม	๑๔๒,๕๓๑	ตัว	มีฟาร์มสุกร	๑๓๐	แห่ง
<u>ไก่เนื้อ</u>	ผลผลิตรวม	๘,๐๙๕,๕๐๔	ตัว	มีฟาร์มไก่เนื้อ	๑๑๖	แห่ง
<u>โคนม</u>	ผลผลิตน้ำนมดิบรวม	๒๕,๒๔๙	ตัน	มีฟาร์มโคนม	๔๓๗	แห่ง
<u>ไก่ไข่</u>	ผลผลิตไข่ไก่รวม	๑๐๙,๐๙๖,๑๙๑	ฟอง	มีฟาร์มไก่ไข่	๒๑๑	แห่ง

(ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เขต ๔ และ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๕๔)

ด้านประมง มีผู้เลี้ยงปลาจำนวน ๔๓,๔๘๔ ราย แยกเป็นเลี้ยงในบ่อดิน ๖๖,๐๓๘ บ่อ จำนวน ๔๒,๐๔๐ ราย เลี้ยงในกระชัง ๒,๕๔๘ กระชัง จำนวน ๑๘๗ ราย เลี้ยงในบ่อซีเมนต์ ๑,๓๘๕ บ่อ จำนวน ๑,๑๘๕ ราย เลี้ยงในนาข้าว ๗๒ แปลง จำนวน ๗๒ ราย และมีผู้เลี้ยงจระเข้ ๓๑ ราย จำนวนจระเข้ที่เลี้ยง ๒,๑๔๒ ตัว

(ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดขอนแก่น ๒๕๕๕)

๒.๔ พลังงาน

มีโรงงานผลิตเอทานอล ๒ แห่ง กำลังการผลิตจากมันสำปะหลัง ๑๓๐,๐๐๐ ลิตร/วัน และจากกากน้ำตาล ๑๕๐,๐๐๐ ลิตร/วัน สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ๕๒๓ แห่ง สถานีบริการก๊าซธรรมชาติ (NGV) ๙ แห่ง สถานีบริการก๊าซ LPG ๓๐ แห่ง และร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้ม (LPG) ๘๐ แห่ง

(ที่มา : สำนักงานพลังงานจังหวัดขอนแก่น ๒๕๕๕)

๒.๕ สื่อสารและโทรคมนาคม

มีที่ทำการไปรษณีย์ จำนวน ๒๘ แห่ง แยกเป็นประเภทรับฝาก (ปทฝ.) ๔ แห่ง และประเภทรับ-จ่าย (ปทจ.) ๒๔ แห่ง มีสำนักงานเขตโทรศัพท์ภูมิภาคที่ ๒ ซึ่งมีชุมสายในการปฏิบัติงานในจังหวัด ๘ แห่ง

สื่อมวลชนมีสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย NBT ขอนแก่น สำนักประชาสัมพันธ์เขต ๑ สถานีถ่ายทอดผ่านดาวเทียมของสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง ๓ และช่อง ๙ อ.ส.ม.ท. สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕ ช่อง ๗ และทีวีไทย นอกจากนี้ยังมีสถานีวิทยุกระจายเสียง ๑๔ สถานี หนังสือพิมพ์ส่วนกลาง ๑๒ ฉบับ และหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ๑๓ ฉบับ (ที่มา : สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดขอนแก่น ๒๕๕๕)

๒.๖ การเงินการธนาคาร

เป็นที่ตั้งของธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และสถาบันการเงินพิเศษของรัฐ ได้แก่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย รวมทั้งธนาคารพาณิชย์สาขาหลักและสาขาย่อย รวมทั้งสิ้น ๑๐๓ แห่ง

-ปริมาณเงินฝากธนาคารพาณิชย์คงค้าง ณ สิ้นเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕ มียอดคงค้าง ๗๕,๕๘๙.๕๗ ล้านบาท ขยายตัวจากเดือนเดียวกันปีที่แล้วร้อยละ ๑๑.๑๗ ชะลอตัวจากเดือนที่แล้วที่ขยายตัวร้อยละ ๑๕.๘๕ ตามการชะลอตัวของเงินฝากออมทรัพย์ และเงินฝากประจำ เนื่องจากผู้ฝากเงินหันไปลงทุนในรูปแบบอื่นที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่ามากขึ้น ในขณะที่เงินฝากกระแสรายวันหดตัวจากเดือนเดียวกันของปีที่แล้ว ร้อยละ ๑.๒๕ และปรับตัวลดลงจากเดือนที่แล้วที่ขยายตัว ร้อยละ ๐.๖๖

-ปริมาณเงินฝากธนาคารรัฐ (ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร) ณ สิ้นเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ มียอดคงค้าง ๓๕,๑๒๓.๔๒ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากเดือนเดียวกัน

ของปีที่แล้วร้อยละ ๑๔.๔๗ ชะลอตัวจากเดือนที่แล้ว ที่ขยายตัวร้อยละ ๑๖.๕๒ เนื่องจากการชะลอตัวของเงินฝากธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารอาคารสงเคราะห์

-ปริมาณสินเชื่อธนาคารพาณิชย์คงค้าง ณ สิ้นเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ มียอดคงค้าง ๑๐๒,๔๙๔.๘๗ ล้านบาท ขยายตัวจากเดือนเดียวกันปีที่แล้ว ร้อยละ ๑๗.๔๒ ชะลอจากเดือนที่แล้วที่ขยายตัวร้อยละ ๒๒.๓๙ ตามการชะลอตัวของเงินให้กู้และตัวเงิน

-ปริมาณสินเชื่อภาครัฐ (ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร) ณ สิ้นเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ มียอดคงค้าง ๗๓,๐๐๒.๑๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากเดือนเดียวกันปีที่แล้วร้อยละ ๒๗.๘๕ ปรับตัวดีขึ้นจากเดือนที่แล้ว ที่ขยายตัวร้อยละ ๒๗.๕๑ จากการขยายตัวของสินเชื่อตามนโยบายของภาครัฐผ่านธนาคารออมสิน ในขณะที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารอาคารสงเคราะห์ปรับตัวดีขึ้น ชะลอตัวจากเดือนเดียวกันของปีที่แล้ว และเดือนที่แล้ว

(ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒๕๕๕)

๒.๗ การค้าและการบริการ

ปี ๒๕๕๕ มีนิติบุคคลจดทะเบียน ๖๐๘ ราย ทุนจดทะเบียน ๒,๒๑๕.๓๘ ล้านบาท โดยมีนิติบุคคลจดทะเบียนที่ยังคงอยู่ทั้งสิ้น ๔๑,๔๗๔ แห่ง (ที่มา : สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดขอนแก่น ๒๕๕๕)

มีโรงแรม ๑๘๘ แห่ง ห้องพัก ๖,๔๗๖ ห้อง มีศูนย์การค้าขนาดใหญ่ ๖ แห่ง และขนาดกลาง ๒๓ แห่ง โรงภาพยนตร์ ๒๐ โรง สถานบริการ ๖๕ แห่ง (ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดขอนแก่น ๒๕๕๕)

๒.๘ ประปา

การประปา มีสำนักงานประปาอยู่ในพื้นที่ จำนวน ๙ แห่ง ให้บริการจ่ายน้ำประปา ๘ แห่ง ได้แก่ สำนักงานประปาขอนแก่น บ้านไผ่ ชุมแพ น้ำพอง ชนบท กระนวน หนองเรือ และเมืองพล จำนวนผู้ใช้น้ำรวม ๑๕๗,๒๐๗ ราย กำลังการผลิตที่ใช้งาน ๒๑๑,๐๐๘ ลูกบาศก์เมตร/วัน ปริมาณน้ำผลิต ๕,๒๔๘,๗๙๒ ลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำผลิตจ่าย ๕,๗๐๐,๒๑๓ ลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำจำหน่าย ๓,๔๕๙,๔๒๙ ลูกบาศก์เมตร

ตารางที่ ๖ : แสดงข้อมูลการใช้น้ำประปา จังหวัดขอนแก่น

รายการ	ขอนแก่น	บ้านไผ่	ชนบท	กระนวน	พล	ชุมแพ	หนองเรือ	น้ำพอง	รวม
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด (ราย)	๘๑,๔๙๕	๑๑,๕๒๖	๑๑,๐๖๔	๙,๘๘๙	๘,๐๖๗	๑๓,๗๙๓	๖,๘๔๙	๑๔,๕๒๔	๑๕๗,๒๐๗
กำลังผลิตที่ใช้ทำงาน (ลบ.ม./วัน)	๑๓๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๐,๘๐๐	๗,๑๒๘	๑๑,๕๒๐	๑๙,๒๐๐	๑๒,๑๒๐	๖,๒๔๐	๒๑๑,๐๐๘
ปริมาณน้ำผลิต (ลบ.ม.)	๓,๔๖๐,๕๔๒	๒๖๓,๙๕๐	๒๓๖,๙๙๑	๒๐๓,๖๐๑	๒๐๑,๒๔๔	๓๕๕,๑๘๖	๑๗๓,๘๑๗	๓๕๓,๔๖๑	๕,๒๔๘,๗๙๒
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลบ.ม.)	๓,๑๒๗,๘๖๐	๒๕๖,๒๕๕	๒๒๗,๗๓๘	๑๙๘,๙๐๑	๑๙๕,๓๙๔	๓๔๕,๓๖๗	๑๖๑,๑๐๓	๑๘๗,๕๙๕	๔,๗๐๐,๒๑๓
ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลบ.ม.)	๒,๒๒๒,๐๓๘	๑๙๖,๑๙๕	๑๗๔,๓๔๕	๑๔๒,๕๖๔	๑๓๘,๑๒๗	๒๓๗,๕๓๔	๑๑๑,๖๘๔	๒๓๖,๙๔๒	๓,๔๕๙,๔๒๙

ที่มา : สำนักงานประปาเขต ๖ ขอนแก่น เดือนตุลาคม ๒๕๕๕

๒.๙ ไฟฟ้า

การไฟฟ้า มีแหล่งผลิตไฟฟ้าที่สำคัญ คือ โรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนอุบลรัตน์ และโรงไฟฟ้าพลังความร้อนร่วมน้ำพอง กำลังผลิต ๒๕.๒ เมกกะวัตต์ และ ๗๑๐ เมกกะวัตต์ตามลำดับ สถานะการใช้ ไฟฟ้าของจังหวัดขอนแก่น ๔๗๘,๙๑๙ คริวเรือน มีไฟฟ้าใช้แล้ว ๔๖๔,๒๘๖ คริวเรือน เป็นร้อยละที่มีไฟฟ้าใช้ ๙๖.๙๔

ตารางที่ ๗ : แสดงข้อมูลการใช้ไฟฟ้า จังหวัดขอนแก่น

อำเภอ	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า(ราย)	ปริมาณการใช้ไฟฟ้า(หน่วย)	มูลค่าการใช้ไฟฟ้า(บาท)
อำเภอเมืองขอนแก่น	๑๓๔,๔๔๓	๙๖,๔๓๔,๓๓๘.๙๑	๓๔๓,๓๑๐,๗๓๔.๙๔
อำเภอบ้านฝาง	๑๖,๑๐๕	๓,๖๕๙,๘๐๘.๖๗	๑๓,๐๔๐,๐๕๔.๒๓
อำเภอพระยืน	๘,๗๕๓	๑,๗๔๙,๑๗๐.๗๒	๕,๘๔๑,๐๒๒.๕๕
อำเภอหนองเรือ	๒๕,๘๐๗	๕,๔๐๗,๓๕๙.๓๙	๑๙,๗๓๘,๒๒๒.๓๙
อำเภอชุมแพ	๒๕,๘๓๗	๘,๕๑๐,๕๕๗.๕๖	๓๒,๔๑๖,๕๘๔.๕๘
อำเภอสีชมภู	๑๗,๙๗๑	๒,๑๕๘,๓๐๒.๓๐	๗,๘๐๑,๐๘๗.๔๓
อำเภอน้ำพอง	๒๗,๓๕๖	๑๔,๖๐๔,๙๙๔.๖๔	๕๐,๙๓๑,๓๔๓.๒๒
อำเภออุบลรัตน์	๑๓,๗๕๗	๒,๑๙๓,๓๕๘.๕๒	๗,๖๐๒,๑๘๐.๕๙
อำเภอกระนวน	๒๐,๓๗๐	๔,๐๙๙,๐๗๒.๐๔	๑๓,๘๓๕,๒๕๕.๗๔
อำเภอบ้านไผ่	๓๐,๑๙๒	๘,๖๖๕,๑๙๗.๘๒	๓๐,๒๖๗,๒๗๐.๐๔
อำเภอเปือยน้อย	๕,๔๑๓	๖๐๑,๕๑๑.๘๘	๒,๐๔๗,๒๒๘.๘๓
อำเภอพล	๒๑,๙๒๑	๕,๓๔๒,๙๙๓.๒๓	๑๘,๗๑๑,๔๓๗.๖๔
อำเภอเวียงใหญ่	๖,๕๐๘	๗๘๒,๖๙๗.๔๔	๒,๖๑๗,๘๓๙.๕๒
อำเภอเวียงน้อย	๑๐,๔๘๑	๑,๒๓๖,๖๖๖.๙๙	๔,๑๓๔,๐๒๓.๘๖
อำเภอหนองสองห้อง	๑๘,๐๕๕	๒,๒๕๕,๘๓๔.๐๕	๘,๒๙๙,๑๒๘.๙๐
อำเภอภูเวียง	๒๑,๖๖๖	๓,๐๐๗,๓๕๕.๓๑	๑๐,๗๐๙,๑๐๙.๔๓
อำเภอมัญจาคีรี	๑๘,๐๓๙	๒,๖๗๕,๑๘๓.๐๘	๙,๖๕๓,๑๒๑.๗๓
อำเภอชนบท	๑๑,๙๙๖	๒,๐๑๑,๕๖๖.๔๐	๖,๗๓๑,๑๕๙.๓๗
อำเภอเขาสนวนกวาง	๗,๑๑๐	๑,๑๔๑,๓๖๐.๑๐	๓,๘๖๗,๒๘๖.๓๓
อำเภอภูผาม่าน	๙,๔๓๒	๑,๘๖๔,๖๘๙.๗๘	๖,๙๖๘,๘๐๕.๓๗
อำเภอซำสูง	๕,๒๑๒	๗๙๑,๘๔๙.๘๒	๒,๖๒๘,๙๒๒.๗๖
อำเภอโคกโพธิ์ไชย	๕,๙๗๖	๗๗๓,๓๗๓.๙๕	๒,๕๗๙,๔๔๗.๖๕
อำเภอหนองนาคำ	๕,๓๔๐	๗๐๗,๗๑๔.๖๗	๒,๔๔๒,๒๕๕.๘๗
อำเภอบ้านแฮด	๖,๘๓๕	๒,๐๗๔,๖๔๗.๗๘	๗,๒๖๖,๕๔๒.๐๔
อำเภอโนนศิลา	๒,๐๓๐	๒๕๕,๖๕๘.๐๔	๙๒๗,๒๐๓.๗๑
รวม	๑๕๐,๕๔๘	๙๗,๒๐๗,๗๑๒.๘๖	๓๖๘,๘๘๙,๙๙๙.๘๘

ที่มา : สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดขอนแก่น เดือนตุลาคม ๒๕๕๕

๓. สังคม การศึกษา และสาธารณสุข

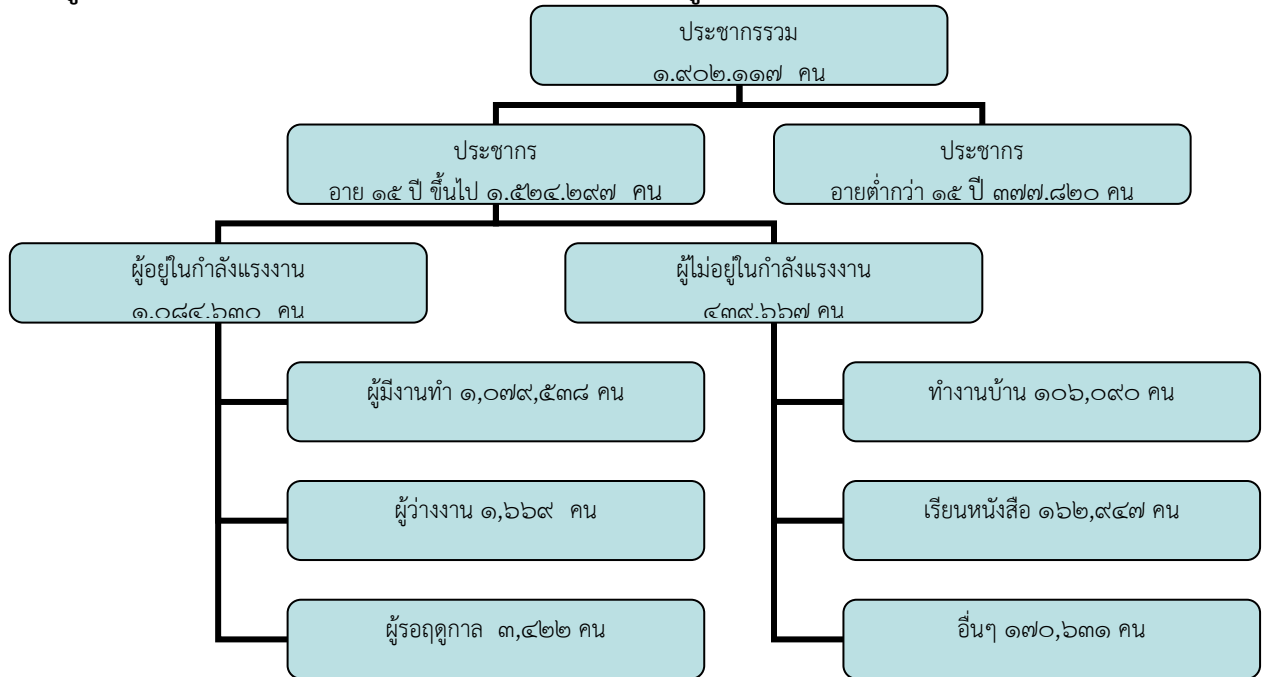
๓.๑ แรงงาน

ประชากรและกำลังแรงงาน ผลสำรวจข้อมูลสภาวะการดำเนินงานไตรมาส ๓ ปี ๒๕๕๕ (กรกฎาคม-กันยายน) ของสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น พบว่ามีประชากรทั้งสิ้น ๑,๙๐๒,๑๑๗ คน เป็นผู้ที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำนวน ๑,๕๒๔,๒๙๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๑๓ ของประชากรรวมทั้งหมด เป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานมีจำนวน ๑,๐๘๔,๖๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๑๕ ของผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป โดยแบ่งเป็น ผู้มีงานทำจำนวน ๑,๐๗๙,๕๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๕๓ ผู้ว่างงานจำนวน ๑,๖๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๕ ผู้รอฤดูกาลจำนวน ๓,๔๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๑ ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ส่วนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงานมีจำนวน ๔๓๙,๖๖๗ คน คิดเป็นร้อยละ

ละ ๒๘.๘๔ ของผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป แบ่งเป็นกลุ่มทำงานบ้านจำนวน ๑๐๖,๐๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๑๒ กลุ่มเรียนหนังสือจำนวน ๑๖๒,๙๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๐๖ และอื่นๆ จำนวน ๑๗๐,๖๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๘๐ ของผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน

ส่วนผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี มีจำนวน ๓๗๗,๘๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๘๖ ของประชากรรวมทั้งหมด

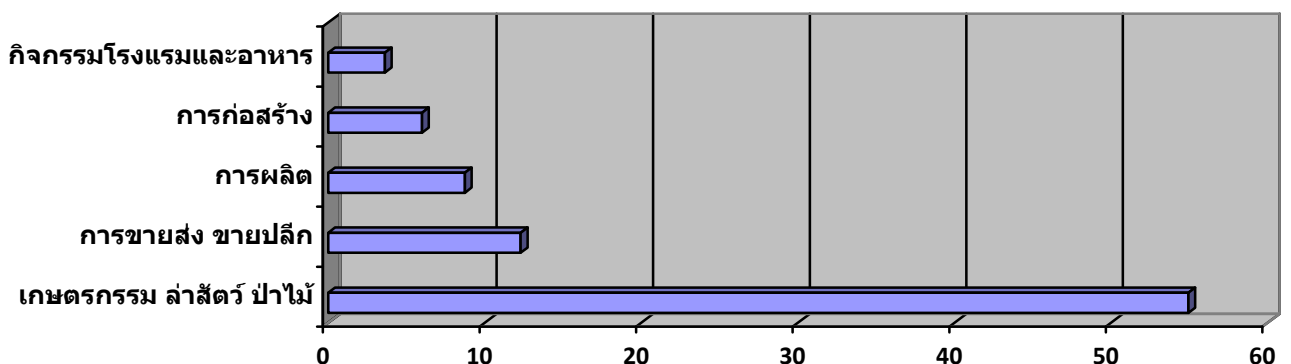
แผนภูมิที่ ๑ : โครงสร้างประชากรของจังหวัดขอนแก่น (ข้อมูล ณ กันยายน ๒๕๕๕)

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น

การมีงานทำ การมีงานทำของประชากรในจังหวัดขอนแก่น พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๐๗๙,๕๓๘ คน แบ่งเป็น ชายจำนวน ๕๙๘,๕๗๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๔๘ หญิงจำนวน ๔๘๐,๕๖๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๕๑ ซึ่งจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ทำงานในสาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ มีจำนวน ๕๙๓,๒๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๙๕ ของประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปที่มีงานทำ รองลงมาคือ การขายส่ง ขายปลีก มีจำนวน ๑๓๒,๘๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๓๐ การผลิต มีจำนวน ๙๔,๒๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๓ การก่อสร้างจำนวน ๖๔,๖๙๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๙๙ กิจกรรมโรงแรมและอาหาร มีจำนวน ๓๙,๑๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๖๒

แผนภูมิที่ ๒ : ผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี ๒๕๕๕ (๕ อันดับแรก)

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น กันยายน ๒๕๕๕

การว่างงาน มีผู้ว่างงานจำนวนทั้งสิ้น ๑,๖๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๕ เป็นชายจำนวน ๔๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๙๖ เป็นหญิงจำนวน ๑,๒๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๐๓ ของผู้ว่างงานทั้งหมด

การจัดหางานในประเทศ มีตำแหน่งงานว่างทั้งสิ้น ๒,๐๖๕ คน เป็นชายจำนวน ๕๗ อัตรา คิดเป็นร้อยละ ๒.๗๖ เป็นหญิงจำนวน ๓๐ อัตรา คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๕ และไม่ระบุเพศจำนวน ๑,๙๗๘ อัตรา คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๗๙

ผู้ลงทะเบียนสมัครงานจำนวนทั้งสิ้น ๒,๗๒๑ คน เป็นชายจำนวน ๑,๒๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๑๒ เป็นหญิงจำนวน ๑,๔๖๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๘๘

การบรรจุงานมีจำนวนทั้งสิ้น ๓,๙๒๓ คน เป็นชายจำนวน ๑,๕๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๑๒ เป็นหญิงจำนวน ๒,๓๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๘๗

แรงงานต่างด้าว ในจังหวัดขอนแก่นมีจำนวนทั้งสิ้น ๔,๗๘๖ คน จำแนกเป็น ๔ ประเภท ดังนี้

๑. แรงงานต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรว่าด้วยกฎหมายคนเข้าเมืองและคนต่างด้าวบนพื้นที่สูง มีจำนวนทั้งสิ้น ๖๐๔ คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเภทชั่วคราว จำนวน ๕๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๖๐ รองลงมาเป็นการส่งเสริมการลงทุน จำนวน ๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๔๓ ส่วนคนต่างด้าวมาตรา ๑๒ (คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายพิเศษ ได้แก่ กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน และกฎหมายอื่น เช่น พ.ร.บ. การนิคมอุตสาหกรรม เป็นต้น) จำนวน ๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๙๗

๒. แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ที่เข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายและได้รับการผ่อนผันให้ทำงานชั่วคราวตามมติคณะรัฐมนตรี ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๕ จำนวนทั้งสิ้น ๘๖๐ คน โดยแรงงานต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตทำงานส่วนใหญ่เป็นสัญชาติพม่าจำนวน ๔๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๓๗ รองลงมาสัญชาติลาวจำนวน ๒๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๒๖ ส่วนสัญชาติกัมพูชาจำนวน ๑๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๓๗

๓. แรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางเข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามข้อตกลงระหว่างรัฐ (MOU) ได้แก่ แรงงานต่างด้าว สัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา สัญชาติที่มีมากที่สุดคือสัญชาติลาว จำนวน ๖๕๑ คน รองลงมาคือสัญชาติพม่า จำนวน ๔๙๐ คน และสัญชาติกัมพูชา จำนวน ๑๔ คน เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามข้อตกลงระหว่างรัฐ (MOU)

๔. แรงงานต่างด้าวที่ผ่านการพิสูจน์สัญชาติและได้รับอนุญาตให้ทำงาน จำนวน ๒,๑๖๗ คน เป็นแรงงานสัญชาติพม่า จำนวนทั้งหมด ๑,๙๔๖ คน แรงงานสัญชาติลาว จำนวน ๑๖๙ คน และแรงงานสัญชาติกัมพูชา จำนวน ๕๒ คน (ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดขอนแก่น ๒๕๕๕)

๓.๒ ประกันสังคม

ไตรมาส ๓ ปี ๒๕๕๕ (กรกฎาคม-กันยายน) สถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคมจำนวน ๕,๖๔๐ แห่ง ผู้ประกันตน ๑๕๒,๐๔๔ คน รายรับ ๖๐๗,๙๘๓,๔๕๑.๘๑ บาท รายจ่าย ๒๔๔,๕๐๕,๑๔๒.๕๓ บาท สำหรับสถานประกอบการที่มีนายจ้างขึ้นทะเบียนกองทุนทดแทนจำนวน ๔,๘๖๐ แห่ง รายรับ ๑๓,๓๑๔,๒๘๘.๕๙ บาท รายจ่าย ๑๑,๓๕๐,๗๐๔.๑๕ บาท ผู้ขึ้นทะเบียนประกันสังคมกรณีว่างงาน ๙๒,๙๐๓ คน ผู้ขึ้นทะเบียนประกันสังคมตามมาตรา ๓๙ (การสมัครใจประกันตนต่อหลังจากสิ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตน) ๑๐,๒๒๘ คน มีผู้ใช้บริการสถานพยาบาลประกันสังคมจำนวน ๑๔๙,๐๒๓ ราย พบได้ว่ามีผู้ใช้บริการในสถานพยาบาลของรัฐจำนวน ๑๔๒,๓๓๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๕๑ และผู้ใช้บริการในสถานพยาบาลของเอกชนจำนวน ๖,๖๘๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔.๔๙

ด้านเงินกองทุนทดแทนมีจำนวนของผู้มาใช้บริการจากการประสบอันตรายจากการทำงานจำนวน ๑๙๗ คน ซึ่งมีผู้ประกันตนที่ใช้บริการสูงสุด แยกเป็นหยุดงานไม่เกิน ๓ วัน จำนวน ๑๖๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๒๒

และหยุดงานเกิน ๓ วัน จำนวน ๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๑๘ สูญเสียอวัยวะบางส่วนจำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๐ เสียชีวิตและทุพพลภาพ ไม่มีผู้ใช้บริการ

มีสถานพยาบาลที่เข้าร่วมโครงการกับสำนักงานประกันสังคมจังหวัดขอนแก่นทั้งหมด ๔ แห่ง เป็นสถานพยาบาลของรัฐจำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น โรงพยาบาลชุมแพ โรงพยาบาลศรีนครินทร์ ส่วนสถานพยาบาลเอกชนจำนวน ๑ แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลเวชประสิทธิ์

หมายเหตุ สถานประกอบการ หมายถึง สถานที่หรือบางส่วนของสถานที่ที่มีที่ตั้งที่แน่นอนและมีการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจไม่ว่ากิจกรรมนั้นจะดำเนินงานโดยบุคคลที่เป็นเจ้าของหรือควบคุมกิจการโดยนิติบุคคล

(ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดขอนแก่น ๒๕๕๕)

๓.๓ การศึกษา

โรงเรียนทุกสังกัดที่เปิดทำการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดขอนแก่น จำนวน ๑,๑๓๘ แห่ง จำนวนนักเรียน ๒๔๗,๔๒๙ คน จำนวนครู ๑๓,๕๙๙ คน จำนวนห้องเรียน ๑๑,๔๔๐ ห้อง (ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๕๕) สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ๖ แห่ง เป็นของรัฐ ๓ แห่ง เอกชน ๓ แห่ง

๓.๔ สาธารณสุข

มีสถานบริการสาธารณสุข ประกอบด้วย โรงพยาบาล ๓๒ แห่ง เป็นโรงพยาบาลสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ๒๓ แห่ง มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๒ แห่ง กระทรวงกลาโหม ๑ แห่ง กรมอนามัย ๑ แห่ง กรมสุขภาพจิต ๑ แห่ง กรมการแพทย์ ๑ แห่ง เอกชน ๓ แห่ง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล ๒๔๘ แห่ง บุคลากรทางการแพทย์ ได้แก่ แพทย์ ๑,๐๐๗ คน (อัตราส่วนต่อคนไข้ ๑:๑,๗๕๕) ทันตแพทย์ ๒๖๐ คน (อัตราส่วนต่อคนไข้ ๑:๖,๗๙๘) เภสัชกร ๒๔๗ คน (อัตราส่วนต่อคนไข้ ๑:๗,๑๕๖) และพยาบาล ๔,๑๓๗ คน (อัตราส่วนต่อคนไข้ ๑:๔๒๗) (ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น ๒๕๕๕)

๓.๕ ศาสนาและวัฒนธรรม

ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีสถานที่ประกอบพิธีทางศาสนา ๑,๓๑๒ แห่ง ประกอบด้วย วัด ๑,๒๗๖ แห่ง โบสถ์คริสต์ ๕๘ แห่ง มัสยิด ๗ แห่ง และสุเหร่า ๒ แห่ง โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม - บาลี ๒๖ แห่ง และมหาวิทยาลัยสงฆ์ ๒ แห่ง (สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดขอนแก่น ๒๕๕๕)

การดำเนินงานในด้านการส่งเสริม และอนุรักษ์วัฒนธรรม ได้จัดให้มีศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ จำนวน ๑๓๘ แห่ง โครงการวัฒนธรรมไทยสายใยชุมชน ๔๕ แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ๑๒ แห่ง ศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม ๗๙ แห่ง ศูนย์วัฒนธรรมในสถานศึกษา ๒๖ แห่ง องค์กรเครือข่ายทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย สภาวัฒนธรรมจังหวัด ๑ แห่ง สภาวัฒนธรรมอำเภอ ๒๖ แห่ง สภาวัฒนธรรมตำบล ๑๙๙ แห่ง สภาวัฒนธรรมหมู่บ้าน ๒,๓๓๗ แห่ง (ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดขอนแก่น ๒๕๕๕)

๔. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๑ ป่าไม้

เป็นพื้นที่ป่า ๑,๒๙๖,๔๐๐ ไร่ (ร้อยละ ๑๑.๙๑ ของพื้นที่จังหวัด) มีอุทยานแห่งชาติ ๔ แห่ง มีพื้นที่รวม ๗๔๓,๙๗๓ ไร่ วนอุทยาน ๒ แห่ง มีพื้นที่รวม ๖,๒๐๐ ไร่ ป่าสงวนแห่งชาติ ๒๒ ป่า มีพื้นที่รวม ๑,๖๙๗,๐๕๒ ไร่ ป่าชุมชน ๒๐๖ แห่ง มีพื้นที่รวม ๔๙,๓๑๖ ไร่ สภาพป่าประกอบด้วยป่าดิบเขา ป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรัง พรรณไม้สำคัญ ได้แก่ ประดู่ มะค่าโมง ตะแบก เหียง พลวง แดง เต็ง รัง พรรณไม้พื้นล่างที่ขึ้นอยู่หนาแน่น ได้แก่ หวานไพร ชัน ข่าป่า เพ็ก หวาย กล้วยไม้ป่า หญ้าคา แฝก ฯลฯ

(ที่มา : กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ๒๕๕๕)

๔.๒ แหล่งน้ำ

(๑) น้ำผิวดิน

จังหวัดขอนแก่นอยู่ในเขตของกลุ่มน้ำหลัก ๒ กลุ่มน้ำ คือ กลุ่มน้ำมูลและกลุ่มน้ำชี พื้นที่กลุ่มน้ำมูล ได้แก่ กลุ่มน้ำสาขาที่ไหลลงลำห้วยแอก ลำห้วยสะเทต และลำพังชู ในส่วนพื้นที่กลุ่มน้ำชี ได้แก่ กลุ่มน้ำที่ไหลลงอ่างเก็บน้ำอุบลรัตน์ กลุ่มน้ำที่ไหลลงลำน้ำพองตอนล่าง กลุ่มน้ำที่ไหลลงแม่น้ำชี และกลุ่มน้ำสาขาลำปาวตอนบน โดยมีลำน้ำสายหลักที่ไหลผ่านจังหวัดขอนแก่น ได้แก่ ลำน้ำพอง ลำน้ำเชิญ และลำน้ำชี ซึ่งสามารถแบ่งพื้นที่จังหวัดขอนแก่นทั้งหมดออกเป็น ๑๑ กลุ่มน้ำ และปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยรายเดือนที่เกิดจากพื้นที่ รับน้ำของจังหวัดขอนแก่นทั้ง ๑๑ กลุ่มน้ำย่อยสรุปได้ ดังนี้

ตารางที่ ๘ : ข้อมูลกลุ่มน้ำจังหวัดขอนแก่น

ลำดับที่	กลุ่มน้ำย่อย	พื้นที่รับน้ำฝน (ตร.กม.)	ปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ย (ล้าน ลบ.ม)
๑	กลุ่มน้ำห้วยแอก	๘๕๙.๓๙	๑๒๐.๙๓
๒	กลุ่มน้ำลำสะเทต	๗๗.๘๖	๑๑.๘๓
๓	กลุ่มน้ำพังชู	๑๘๙.๘๙	๒๖.๘๖
๔	กลุ่มน้ำชีส่วนที่ ๒	๓๕๐.๔๙	๓๗.๒๙
๕	กลุ่มน้ำชีส่วนที่ ๓	๓,๒๔๔.๐๐	๓๖๒.๒๓
๖	กลุ่มน้ำลำห้วยสามหมอก	๙๘.๒๙	๑๕.๕๘
๗	กลุ่มน้ำพองตอนบน	๒,๑๕๐.๔๙	๔๑๑.๗๘
๘	กลุ่มน้ำพองตอนล่าง	๒,๑๙๔.๔๒	๓๕๙.๖๙
๙	กลุ่มน้ำลำปาวตอนบน	๙๕.๕๒	๒๖.๓๘
๑๐	กลุ่มน้ำเชิญ	๑,๑๖๘.๕๗	๑๗๔.๕๓
๑๑	กลุ่มน้ำห้วยสายบาตร	๔๕๗.๐๖	๘๗.๘๒
	รวม	๑๐,๘๘๕.๙๘	๑,๖๓๔.๙๒

ที่มา : โครงการชลประทานขอนแก่น ๒๕๕๕

ปริมาณน้ำท่าในพื้นที่กลุ่มน้ำชี จากการรวบรวมข้อมูลปริมาณน้ำท่าจากสถานีวัดน้ำท่าที่อยู่ใน กลุ่มน้ำชี ทั้งหมด๓๒ สถานี พบว่าปริมาณน้ำท่าของแม่น้ำชีส่วนใหญ่จะมีมากในช่วงเดือนสิงหาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน และมีปริมาณน้อยในช่วงฤดูแล้งโดยเดือนที่มีปริมาณน้ำท่าสูงสุดได้แก่ช่วงเดือนกันยายนและตุลาคม ส่วนกลุ่มน้ำย่อยที่อยู่ในกลุ่มน้ำมูลพื้นที่จังหวัดขอนแก่น จะมีปัญหาการขาดแคลนน้ำมากพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงฤดูแล้ง เนื่องจากปริมาณน้ำท่าที่เกิดจากกลุ่มน้ำมีน้อย และยังไม่มีการเก็บกักน้ำขนาดกลาง

จังหวัดขอนแก่นมีลำน้ำที่สำคัญไหลผ่าน ๓ สาย ดังนี้

๑) ลำน้ำพอง มีต้นกำเนิดจากภูกระดึงและเทือกเขาสันปันน้ำของกลุ่มน้ำป่าสักกับกลุ่มน้ำชี ไหลผ่าน อ.ภูกระดึง จ.เลย และ อ.อุบลรัตน์, อ.เมือง จ.ขอนแก่น และไหลบรรจบแม่น้ำชีที่ อ.เมือง จ.ขอนแก่นมีการก่อสร้างเขื่อนอุบลรัตน์กั้นลำน้ำพอง ที่ อ.อุบลรัตน์ เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าและการชลประทาน มีพื้นที่ชลประทานประมาณ ๒๕๘,๐๐๐ ไร่ โดยการก่อสร้างฝายหนองหวายเพื่อทดน้ำ ที่ อ.น้ำพอง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาหนองหวาย

ลำน้ำพองสามารถแบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ

๑.๑) ลำน้ำพองตอนบน ซึ่งอยู่เหนือเขื่อนอุบลรัตน์ ลำน้ำสาขาประกอบด้วย หนองโก ลำน้ำพวย ห้วยทรายขาว ลำน้ำมอ ห้วยแกน และห้วยข่างาน ซึ่งไหลลงเขื่อนอุบลรัตน์

๑.๒) **ลำน้ำพองตอนล่าง** ซึ่งอยู่ท้ายเขื่อนอุบลรัตน์ ลำน้ำสาขาประกอบด้วย ห้วยทราย ห้วยคุ่มมูม ห้วยยาง ห้วยโจด ห้วยเสือเต้น ห้วยเสียว ห้วยเก้ายัด ห้วยใหญ่ ห้วยสายบาตร และห้วยพระคือ

๒) **ลำน้ำเชิญ** มีต้นกำเนิดจากสันปันน้ำของกลุ่มน้ำป่าสักและกลุ่มน้ำชี ใน จ.ชัยภูมิ และ อ.ชุมแพ จ.ขอนแก่น และไหลลงเขื่อนอุบลรัตน์ที่ อ.หนองเรือ จ.ขอนแก่น

๓) **ลำน้ำชี** มีต้นกำเนิดจากสันปันน้ำของกลุ่มน้ำป่าสักและกลุ่มน้ำชี ใน จ.ชัยภูมิ ไหลเข้าสู่จังหวัดขอนแก่นบริเวณ อำเภอเวียงน้อย ไหลผ่านอำเภอเวียงใหญ่ อำเภอชนบท อำเภอมีถุนจาศิริ อำเภอบ้านฝาง และอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ไหลผ่าน จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดยโสธร และบรรจบแม่น้ำมูล ที่จังหวัดอุบลราชธานี ความยาว ๙๐๐ กม. ในสภาพปัจจุบันน้ำท่าจากแม่น้ำชีไหลผ่านแม่น้ำมูลประมาณ ๘.๗๕๒ ล้าน ลบ.ม. ต่อปี

(๒) น้ำบาดาล

บ่อน้ำบาดาลในจังหวัดขอนแก่นมีจำนวน ๖,๔๖๒ บ่อ บ่อน้ำบาดาลส่วนใหญ่จะใช้ประโยชน์ เพื่อการผลิตน้ำประปาหมู่บ้านและเพื่อการอุปโภคบริโภคในครัวเรือน ส่วนบ่อน้ำบาดาลที่ใช้สำหรับกิจกรรมอื่น ๆ เช่น เกษตรกรรม อุตสาหกรรม การประมง และการเลี้ยงสัตว์ มีอยู่บ้างแต่เป็นจำนวนไม่มากนัก จำนวนบ่อน้ำบาดาลที่ดำเนินการขุดเจาะโดยหน่วยงานต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ ๙ : ข้อมูลบ่อน้ำบาดาลจังหวัดขอนแก่น

ประเภท	จำนวน
๑) บ่อน้ำบาดาล (บ่อ)	๖,๔๖๒
- ใช้การได้ (บ่อ)	๖,๐๖๖
- หมดสภาพ (บ่อ)	๓๙๖
๒) จุดจ่ายน้ำ (แห่ง)	๗๑
๓) น้ำดื่มได้ (แห่ง)	๓๙
๔) ระบบประปาบาดาล (แห่ง)*	๑,๗๐๕
รวม	๘,๑๖๗

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรน้ำบาดาลภาค ๔ ขอนแก่น ๒๕๕๕

หมายเหตุ * = ผลการสำรวจปี ๒๕๕๘ เป็นบ่อที่หมดสภาพเป็นบ่อที่รออุดกลบภายหลัง

ตารางที่ ๑๐ : โครงการแหล่งน้ำในจังหวัดขอนแก่น

ขนาดโครงการ	จำนวน (แห่ง)	ปริมาณน้ำเก็บกัก (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
โครงการขนาดใหญ่	๒	๒,๒๖๓.๖๐	๑๔๓,๗๖๗
โครงการขนาดกลาง	๑๙	๘๑.๔๔	๕๑,๙๔๘
โครงการขนาดเล็ก	๔๔๑	๓๗.๑๓	๑๔๕,๖๘๑
โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า	๑๐๙	-	๒๑๒,๐๖๕

ที่มา : โครงการชลประทานขอนแก่น ๒๕๕๕

๔.๓ ทรัพยากรธรณี

แหล่งทรัพยากรธรณีที่สำคัญในจังหวัดขอนแก่น คือ

๑. แร่หินปูน มีอยู่ในเขตอำเภอภูผาม่าน อำเภอสีชมพู และอำเภอชุมแพ มีพื้นที่รวม ๑๖๐ ไร่ ปริมาณแร่สำรอง ๖๑.๔๓ ล้านตัน มีการประกอบกิจการเหมืองแร่หินปูนเพื่อการอุตสาหกรรมก่อสร้าง จำนวน ๑๒ แปลง

๒. ก๊าซธรรมชาติ พบที่อำเภอน้ำพอง เขาสวนกวาง และอำเภอชนบท มีเพียงแหล่งที่อำเภอน้ำพองและอำเภอเขาสวนกวางที่ได้ขุดขึ้นมาใช้เป็นแหล่งพลังงานความร้อนร่วมในการผลิตกระแสไฟฟ้า ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย โดยมีหลุมขุดเจาะก๊าซ จำนวน ๒ แห่ง คือ

๒.๑ หลุมขุดเจาะก๊าซ บริษัท เอ็กซอนโมบิล จำกัด ตั้งอยู่ที่ตำบลกุดน้ำใส อำเภอน้ำพองมีปริมาณก๊าซสำรองประมาณ ๑.๕ ล้านลูกบาศก์ฟุต ในปี พ.ศ.๒๕๓๓ มีปริมาณการใช้วันละ ๔๐ ล้านลูกบาศก์ฟุต ปี พ.ศ.๒๕๓๗ มีปริมาณการใช้วันละ ๒๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุต ก๊าซที่แหล่งน้ำพองมีโรงงานผลิตก๊าซตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกับหลุมขุดเจาะก๊าซ

๒.๒ แหล่งก๊าซธรรมชาติสินภูฮ่อม บริษัท เอสส์ (ไทยแลนด์) จำกัด โดยมีหลุมขุดเจาะอยู่ที่อำเภอหนองแสง จังหวัดอุดรธานี และตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเขาสวนกวาง มีปริมาณก๊าซสำรอง ๕๐๐,๐๐๐-๗๐๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุต และมีการต่อท่อระยะทาง ๖๓ กม. เพื่อนำมาผลิตก๊าซที่ตำบลกุดน้ำใส อำเภอน้ำพอง มีกำลังการผลิต ๗๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน

๓. แหล่งแร่ที่สำคัญของจังหวัดขอนแก่น คือ แร่โพแทช หมายถึง แร่ที่มีธาตุโพแทสเซียม (K) เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ แร่โพแทชที่เกิดร่วมกับเกลือหินในประเทศไทยมี ๒ ชนิดใหญ่ ๆ ได้แก่

๓.๑ แร่ซิลไวต์ (Sylvite : KCL) ซึ่งมีธาตุโพแทสเซียมสูงถึงร้อยละ ๕๒.๔ มีสีขาว ขาวขุ่น หรือใส

๓.๒ แร่คาร์เนลไลต์ (Carnallite : $KMgCl \cdot 6H_2O$) ประกอบด้วยโพแทสเซียมคลอไรด์ (KCl) ร้อยละ ๒๖.๘๗ และแมกเนเซียมคลอไรด์ ($MgCl_2$) ร้อยละ ๓๔.๓

แร่โพแทชที่พบในจังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่จะเป็นแร่คาร์เนลไลต์ มีความหนาเฉลี่ย ๒๕.๘๘ เมตร ที่ระดับความลึกประมาณ ๒๐๐-๓๐๐ เมตร พบได้ในบริเวณพื้นที่อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอบ้านฝาง และอำเภอทางตอนใต้ของจังหวัด แร่คาร์เนลไลต์ของจังหวัดขอนแก่น มีปริมาณที่มีศักยภาพในเชิงพาณิชย์ประมาณ ๒๗,๘๐๐ ล้านเมตริกตัน และแร่ซิลไวต์มีปริมาณที่มีศักยภาพในเชิงพาณิชย์ประมาณ ๕๘๐ ล้านเมตริกตัน

๕. บทบาทเชิงพื้นที่

๕.๑ เป็นพื้นที่ตั้งอยู่แนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor : EWEC) ตัดกับแนวเชื่อมโยงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ สู่พื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก (Eastern Sea Board : ESB)

๕.๒ เป็นพื้นที่ที่รัฐบาลส่งเสริมให้เป็น ๑ ใน ๓ จังหวัดนำร่องในการพัฒนาให้เป็นนครแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร นอกเหนือจากจังหวัดภูเก็ต และจังหวัดเชียงใหม่

๕.๓ เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพเอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมการค้าการลงทุน เนื่องจากเป็นเมืองศูนย์กลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีโครงสร้างพื้นฐานด้านต่างๆพร้อมรองรับการพัฒนา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้จัดจังหวัดขอนแก่นอยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุนเขต ๓ ซึ่งมีสิทธิและประโยชน์ ดังนี้

๑. ให้ได้รับการยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร

๒. ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลรวมกันไม่เกินร้อยละ ๑๐๐ ของเงินลงทุน โดยไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนเป็นระยะเวลา ๘ ปี ทั้งนี้ผู้ได้รับการส่งเสริมในโครงการที่มีขนาดการลงทุนตั้งแต่ ๑๐ ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) จะต้องดำเนินการให้ได้รับใบรับรองระบบคุณภาพตามมาตรฐาน ISO ๙๐๐๐ หรือมาตรฐานสากลอื่นที่เทียบเท่าภายในระยะเวลา ๒ ปีนับตั้งแต่วันเปิดดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้จะถูกเพิกถอนสิทธิและประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ๑ ปี

๓. ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นสำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา ๕ ปี

๔. สำหรับโครงการที่ตั้งสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม ให้ได้รับสิทธิประโยชน์ ดังนี้

๔.๑ ให้ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของอัตรากปกติ เป็นระยะเวลา ๕ ปี นับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

๔.๒ อนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้าและค่าประปา ๒ เท่า เป็นระยะเวลา ๑๐ ปี นับแต่วันเริ่มมีรายได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริม

๕. สำหรับโครงการที่ตั้งสถานประกอบการนอกนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม อนุญาตให้หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกจากกำไรสุทธิร้อยละ ๒๕ ของเงินที่ลงทุนในกิจการที่ได้รับการส่งเสริม โดยผู้ได้รับการส่งเสริมจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งก็ได้ภายใน ๑๐ ปีนับตั้งแต่วันที่มียาได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ทั้งนี้ นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ

๖. การทบทวนและประเมินผลการพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

๖.๑ ข้อมูลชี้วัดระดับการพัฒนาที่สำคัญ

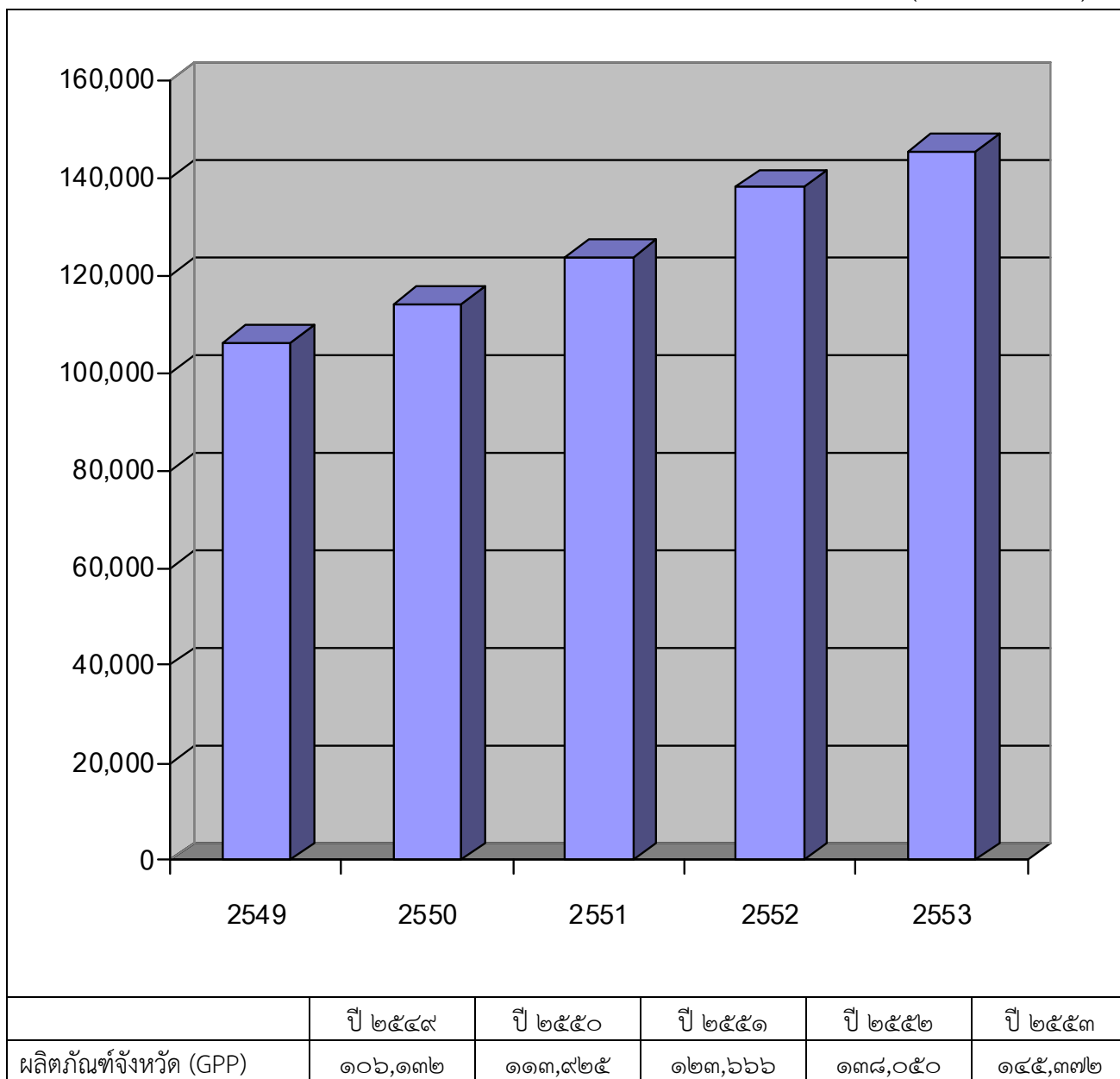
(๑) ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

▶ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ปี ๒๕๕๓ จำนวน ๑๔๕,๓๗๒ ล้านบาท เป็นลำดับที่ ๑๘ ของประเทศ และเป็นลำดับที่ ๒ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองจากจังหวัดนครราชสีมา

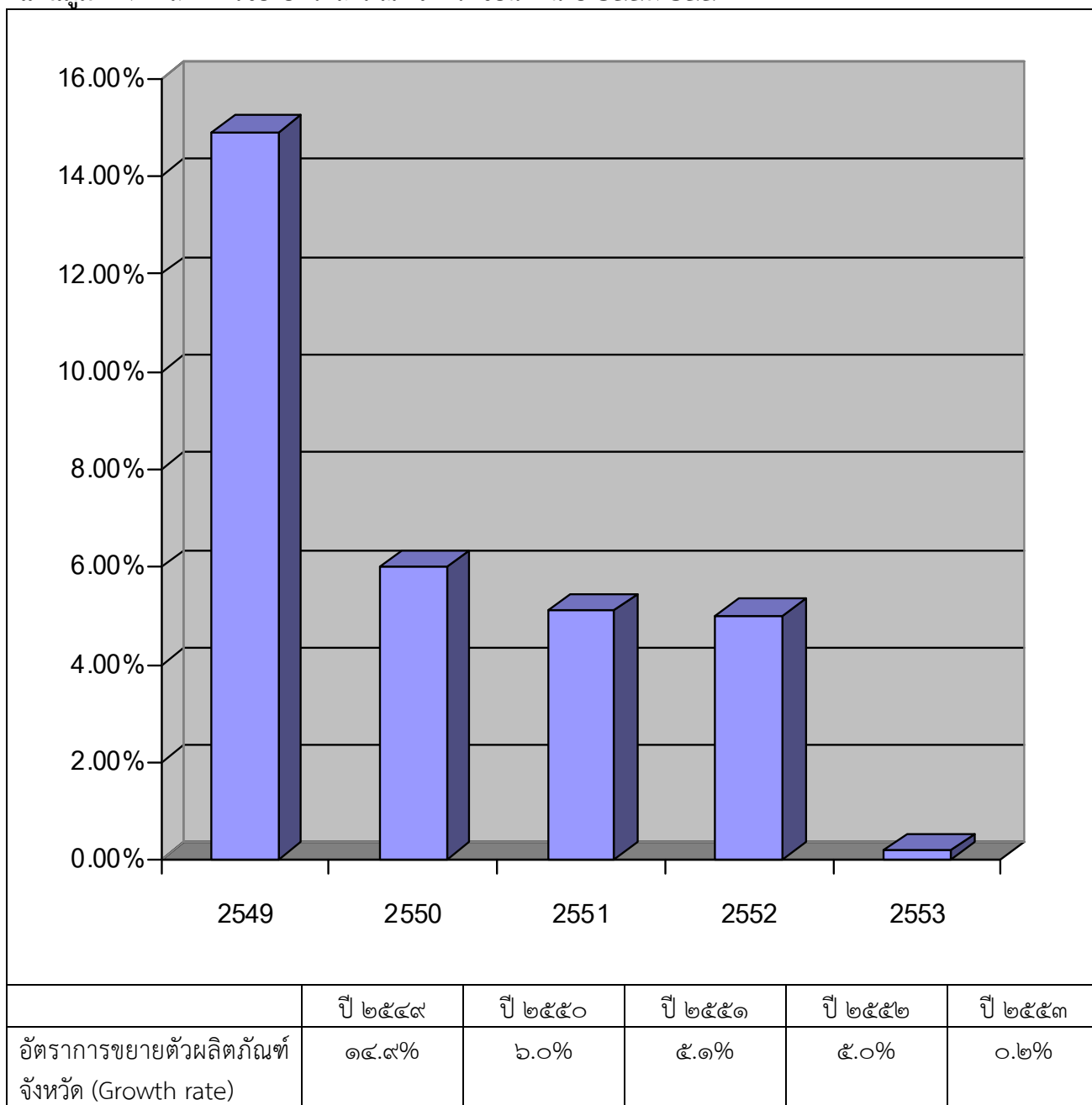
แผนภูมิที่ ๓ : แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดขอนแก่น ตามราคาประจำปี ๒๕๔๙-๒๕๕๓

(หน่วย : ล้านบาท)

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๒๕๕๔

แผนภูมิที่ ๔ : แสดงการขยายตัวผลิตภัณฑ์จังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๔๙-๒๕๕๓

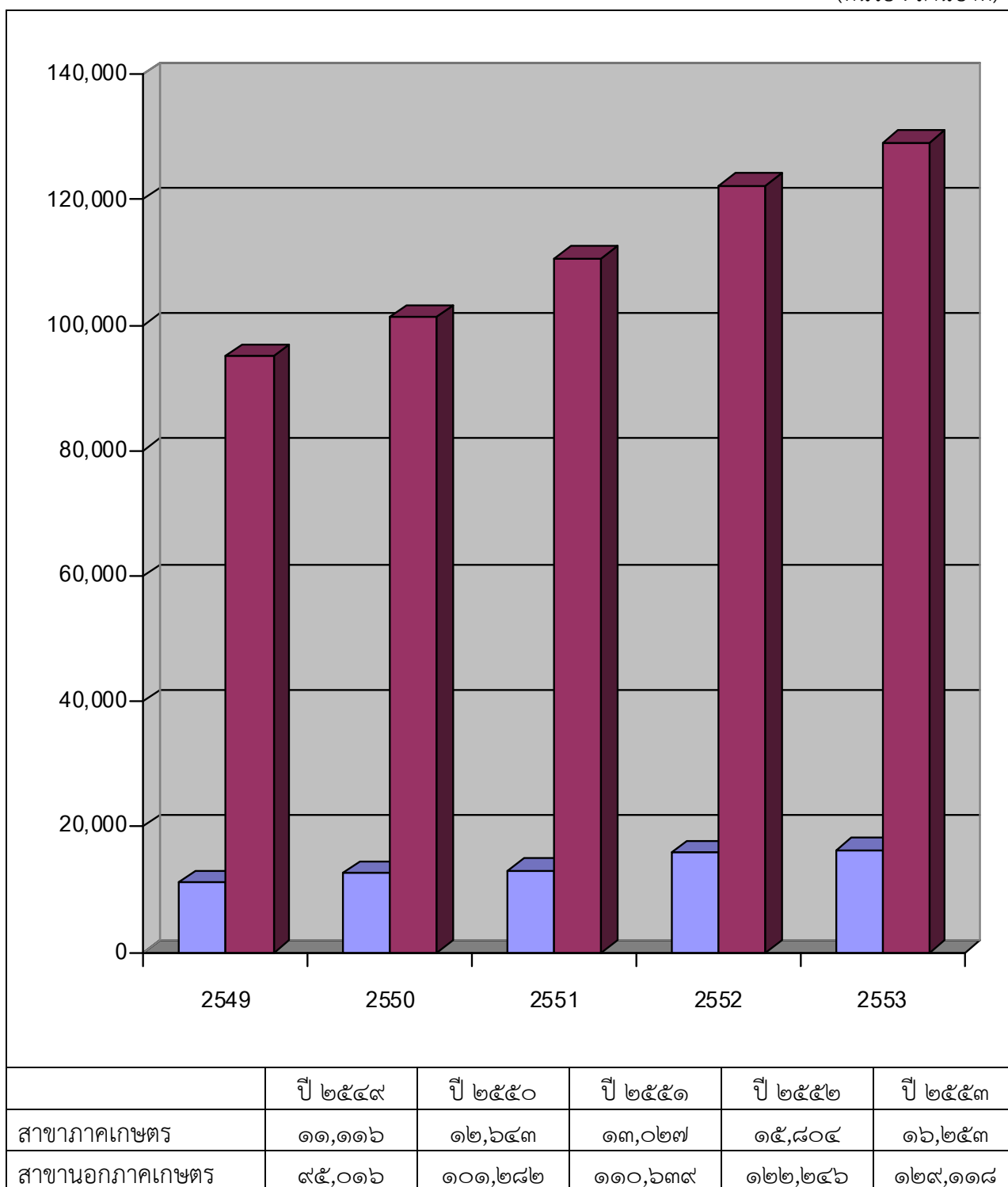
▶ สาขาการผลิตที่สร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

สาขาการผลิตที่สร้างรายได้ให้กับจังหวัดขอนแก่นในปี ๒๕๕๓ คือ สาขานอกภาคเกษตร มีมูลค่า ๑๒๙,๑๑๘ ล้านบาท โดยสาขาภาคเกษตร มีมูลค่า ๑๖,๒๕๓ ล้านบาท

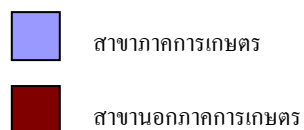
สาขานอกภาคเกษตร ที่มีมูลค่าอันดับ ๑ คือ สาขาการผลิตอุตสาหกรรม มีมูลค่า ๕๙,๖๓๘ ล้านบาท รองลงมาคือ การศึกษา มีมูลค่า ๑๔,๒๐๓ ล้านบาท และการขายส่ง ขายปลีก ซ่อมแซมฯ มีมูลค่า ๑๒,๘๕๕ ล้านบาท

แผนภูมิที่ ๕ : แสดงรายได้เปรียบเทียบตามสัดส่วน GPP สาขานอกภาคเกษตรและสาขาภาคเกษตร
ปี ๒๕๔๙-๒๕๕๓

(หน่วย : ล้านบาท)

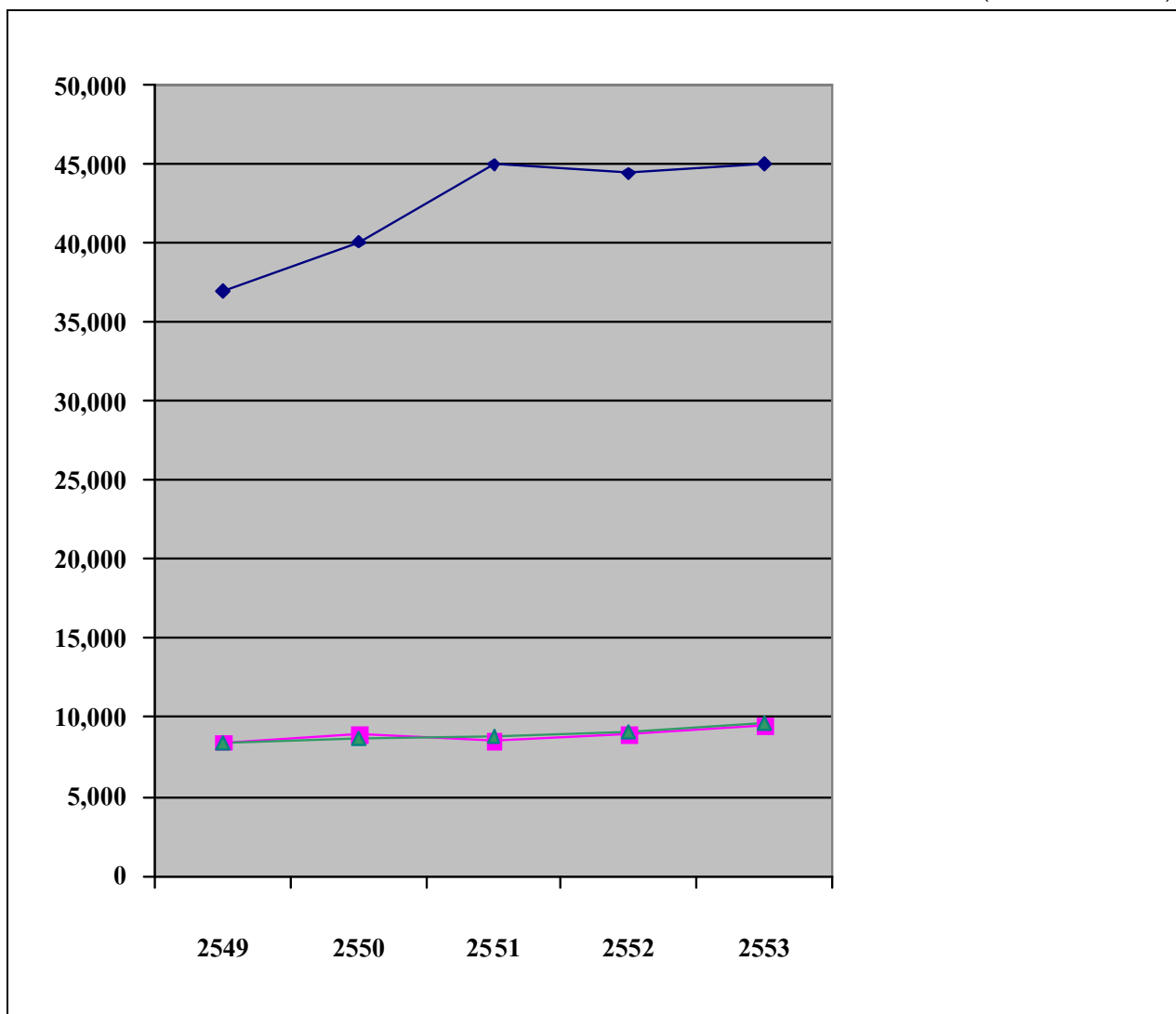

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนภูมิที่ ๖ : แสดงมูลค่าของสินค้าผลิตภัณฑ์จังหวัดขอนแก่นภาคนอกเกษตรที่มีมูลค่าสูง ๓ อันดับแรก
ปี ๒๕๔๙-๒๕๕๓

(หน่วย : ล้านบาท)

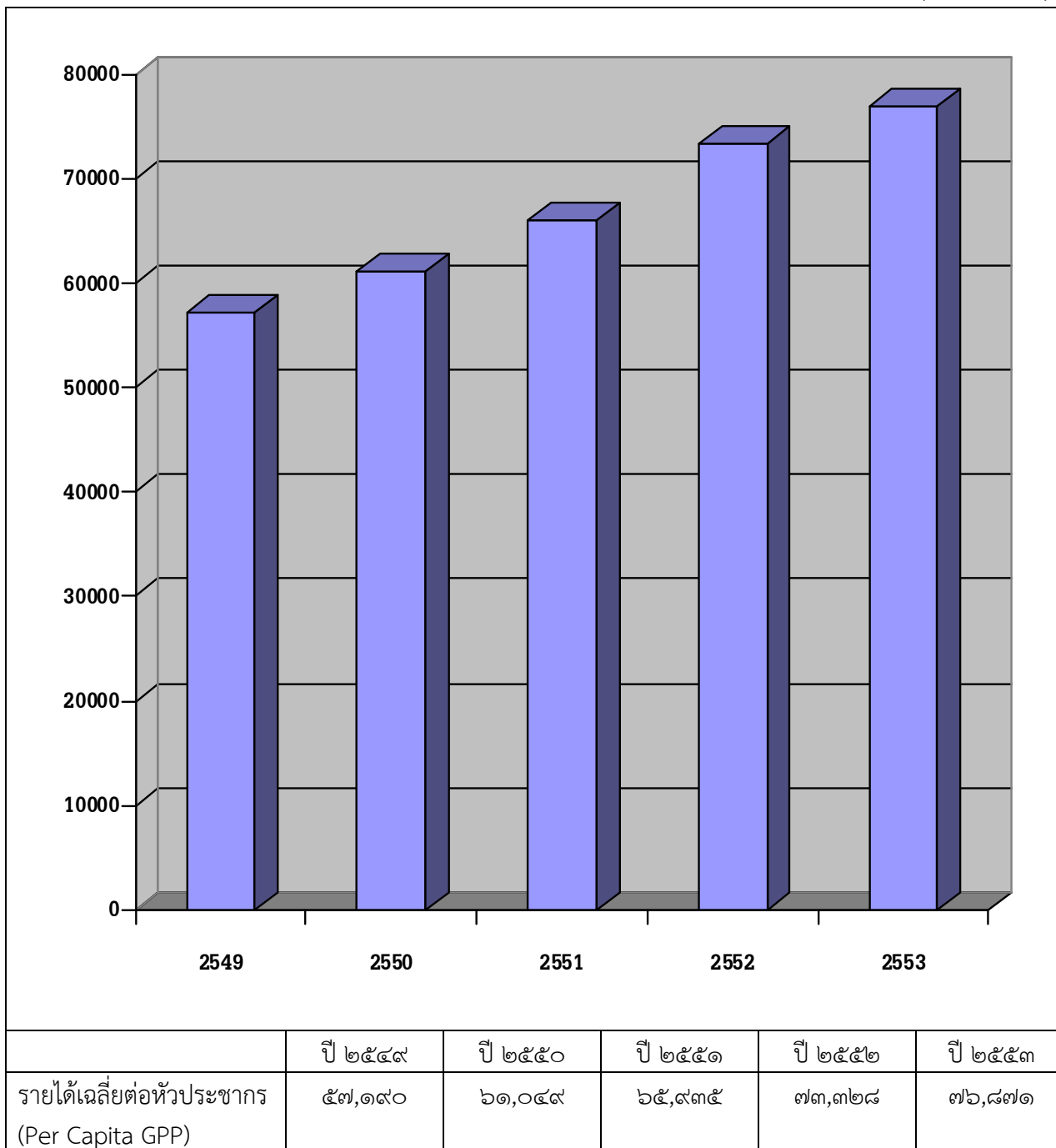
	ปี ๒๕๔๙	ปี ๒๕๕๐	ปี ๒๕๕๑	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓
การผลิตอุตสาหกรรม	๔๐,๘๑๐	๔๓,๖๓๕	๕๐,๔๖๐	๕๔,๐๓๓	๕๙,๖๓๘
การศึกษา	๑๐,๗๓๔	๑๑,๖๔๑	๑๒,๕๒๐	๑๓,๓๐๓	๑๔,๒๐๓
การขายส่ง ขายปลีก ซ่อมแซมฯ	๙,๗๙๑	๑๐,๔๑๐	๑๐,๖๕๗	๑๑,๙๒๓	๑๒,๘๕๕

- ◆ การผลิตอุตสาหกรรม
- การศึกษา
- ▲ การขายส่ง ขายปลีก ซ่อมแซมฯ

► รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร

รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร (Per Capita GPP) ของจังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๕๓ คือ ๗๖,๘๗๑ บาท อยู่ในลำดับที่ ๑ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นลำดับ ๓๕ ของประเทศ
 แผนภูมิที่ ๗ : แสดงรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร (Per Capita GPP) ปี ๒๕๔๙-๒๕๕๓

(หน่วย : บาท)

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๒) การส่งเสริมและพัฒนาด้านอุตสาหกรรม

มีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๔,๗๓๗ แห่ง เงินทุน ๗๕,๒๙๔ ล้านบาท การจ้างงาน ๗๓,๓๒๔ คน แยกเป็น

- โรงงานจำพวกที่ ๑ จำนวน ๓,๓๘๔ แห่ง เงินทุน ๓๑๔ ล้านบาท คนงาน ๔,๒๖๓ คน
- โรงงานจำพวกที่ ๒ จำนวน ๕๓๘ แห่ง เงินทุน ๘๕๖ ล้านบาท คนงาน ๔,๐๖๐ คน
- โรงงานจำพวกที่ ๓ จำนวน ๘๑๕ แห่ง เงินทุน ๗๔,๑๒๔ ล้านบาท คนงาน ๖๕,๐๐๑ คน

ตารางที่ ๑๑ : การจดทะเบียนโรงงาน ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕

รายการ	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
จำนวนโรงงาน (แห่ง)	๘๐	๗๓	๗๐	๖๐	๒๐
เงินทุน (ล้านบาท)	๗,๕๗๑	๙๕๗	๑,๔๔๒	๒,๕๓๓	๒๑๐
แรงงาน (คน)	๑,๔๖๖	๒,๒๓๙	๒,๓๙๕	๑,๓๐๒	๒๒๒

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น ๒๕๕๕

จังหวัดขอนแก่นอยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุน เขต ๓ ของ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ตารางที่ ๑๒ : โครงการส่งเสริมการลงทุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ๒๕๕๑-๒๕๕๕

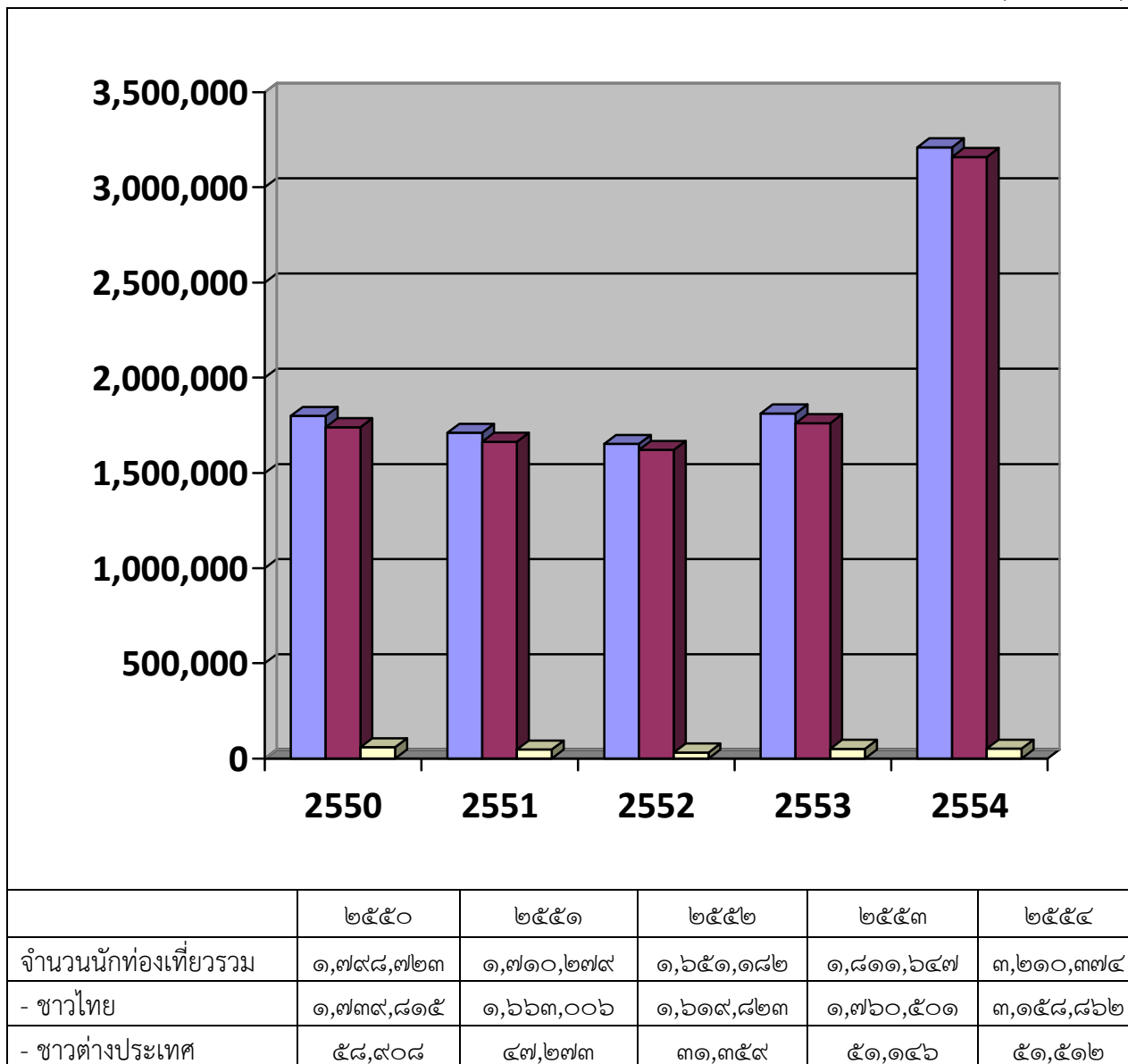
รายการ	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
จำนวนโครงการ	๘	๗	๒๓	๑๔	๑๙
เงินทุน (ล้านบาท)	๓,๐๖๔	๑,๓๔๕	๔,๑๔๐.๙๙	๒,๑๙๑.๘๙	๑๕,๒๓๙.๙๘
แรงงาน (คน)	๓,๓๔๒	๘๖๖	๑,๖๒๐	๑,๙๘๔	๒,๓๒๒

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ตุลาคม ๒๕๕๕

(๓) การส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

ศักยภาพของจังหวัดขอนแก่น ด้านการท่องเที่ยวอยู่ที่การเป็นตลาดการ
ประชุมสัมมนา รายได้จากการท่องเที่ยว ปี๒๕๕๐-๒๕๕๔ ดังนี้
แผนภูมิที่ ๘ : แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวของจังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔

(หน่วย : คน)

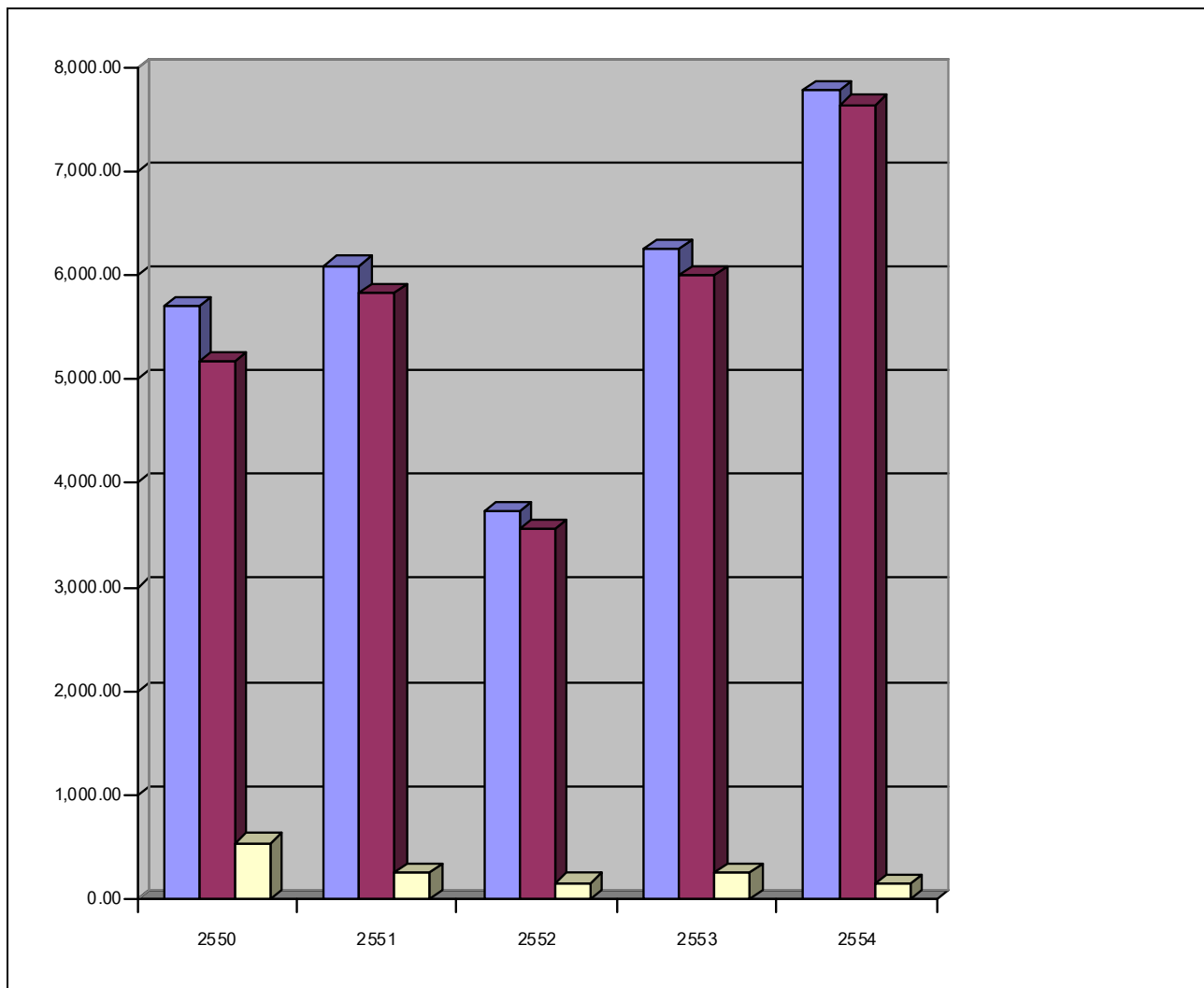

หมายเหตุ นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้เดินทางไปเยือนจังหวัดนั้น โดยวัตถุประสงค์ต่างๆที่ไม่ใช่การไปทำงานประจำ การศึกษา และไม่ใช่คนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนา หรือศึกษาอยู่ที่จังหวัดนั้น ทั้งนี้ต้องพักค้างคืนอย่างน้อย ๑ คืน
ที่มา : กรมการท่องเที่ยว

แผนภูมิที่ ๙ : แสดงรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔

(หน่วย : ล้านบาท)

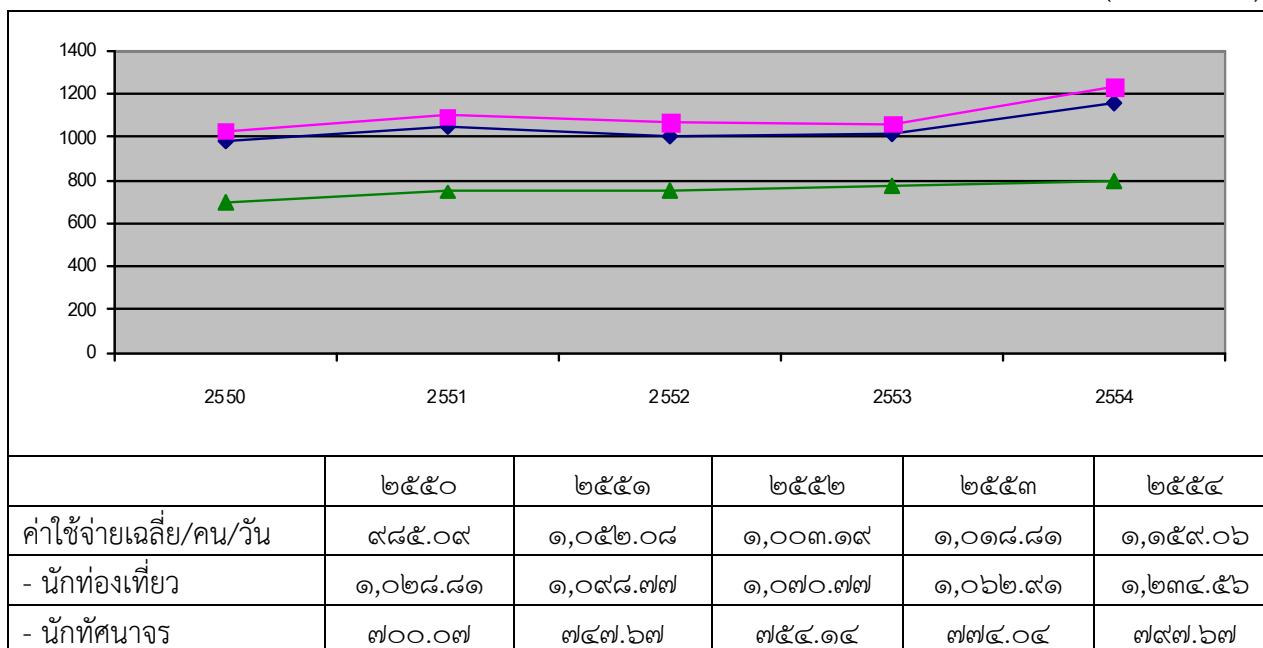
	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔
รายได้รวมจากการท่องเที่ยว	๕,๗๑๑.๙๓	๖,๑๐๐.๓๔	๓,๗๒๕.๐๑	๖,๒๕๗.๘๕	๗,๗๙๔.๒๐
- รายได้จากชาวไทย	๕,๑๗๑.๙๘	๕,๘๔๒.๐๑	๓,๕๖๙.๐๖	๖,๐๐๑.๒๖	๗,๖๔๕.๙๕
- รายได้จากชาวต่างประเทศ	๕๓๙.๙๕	๒๕๘.๓๓	๑๕๕.๙๕	๒๕๖.๕๙	๑๔๘.๒๔

หมายเหตุ นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้เดินทางไปเยือนจังหวัดนั้น โดยวัตถุประสงค์ต่างๆที่ไม่ใช่การไปทำงานประจำ การศึกษา และไม่ใช่คนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนา หรือศึกษาอยู่ที่จังหวัดนั้น ทั้งนี้ต้องพักค้างคืนอย่างน้อย ๑ คืน
ที่มา : กรมการท่องเที่ยว

- รายได้รวมจากการท่องเที่ยว
- รายได้จากชาวไทย
- รายได้จากชาวต่างประเทศ

แผนภูมิที่ ๑๐ : แสดงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวที่ใช้จ่ายในจังหวัดขอนแก่น
ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔

(หน่วย : บาท)

หมายเหตุ นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้เดินทางไปเยือนจังหวัดนั้น โดยวัตถุประสงค์ต่างๆที่ไม่ใช่การไปทำงานประจำ การศึกษา และไม่ใช่คนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนา หรือศึกษาอยู่ที่จังหวัดนั้น ทั้งนี้ต้องพักค้างคืนอย่างน้อย ๑ คืน
นักที่ศนาจร หมายถึง ผู้เยี่ยมเยือนที่ไม่พักค้างคืน

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว

◆ ค่าเฉลี่ยใช้จ่าย/คน/วัน ■ นักท่องเที่ยว ▲ นักที่ศนาจร

๖.๒ ข้อมูลด้านการพัฒนาสังคม

(๑) การประเมินสภาพการพัฒนาคนโดยดัชนีความก้าวหน้าของคน(Human

Achievement Index : HAI)

จากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทย ปี ๒๕๕๒ ซึ่งจัดทำโดย โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทยได้ใช้ดัชนีความก้าวหน้าของคนจากกลุ่มตัวชี้วัด ๘ กลุ่ม มาประเมินสถานการณ์พัฒนาคน พบว่าในภาพรวมจังหวัดขอนแก่นมีดัชนีความก้าวหน้าของคนอยู่ในอันดับที่ ๕๖ ของประเทศ และเมื่อแยกเป็นกลุ่มตัวชี้วัดจังหวัดขอนแก่นอยู่ในอันดับดังต่อไปนี้

- ▶ สุขภาพ : อยู่ในอันดับที่ ๔๓ โดยอันดับที่ ๑ คือ ภูเก็ต (ประกอบด้วยตัวชี้วัด ทารกแรกเกิดน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรพิการและ/หรือเจ็บป่วยเรื้อรัง ประชากรที่ออกกำลังกาย ผู้ป่วยทางจิตประสาท พฤติกรรมที่เป็นภัยต่อสุขภาพและจำนวนแพทย์ต่อประชากร)
- ▶ การศึกษา : อยู่ในอันดับที่ ๔๙ โดยอันดับที่ ๑ คือ กทม. (ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยในประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป อัตรานักเรียนต่อประชากรวัยเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาคะแนนเฉลี่ย O-NET ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต่อชั้นเรียน)

- ▶ ชีวิตการงาน : อยู่ในอันดับที่ ๔๘ โดยอันดับที่ ๑ คือ ระยอง (ประกอบด้วย ตัวชี้วัด อัตราการว่างงาน อัตราการทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน)
- ▶ รายได้ : อยู่ในอันดับที่ ๔๒ โดยอันดับที่ ๑ คือ กทม. (ประกอบด้วยตัวชี้วัด รายได้ครัวเรือน ค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี) สัดส่วนประชากรยากจน และครัวเรือนที่มีหนี้สิน)
- ▶ ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม : อยู่ในอันดับที่ ๖๘ โดยอันดับที่ ๑ คือ พัทลุง (ประกอบด้วย ตัวชี้วัดครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีตู้เย็น ครัวเรือนที่หุงต้มด้วยเตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง ประชากรที่ประสบภัยน้ำท่วม)
- ▶ ชีวิตครอบครัวและชุมชน : อยู่ในอันดับที่ ๑๑ โดยอันดับ ๑ คือ อุตรธานี (ประกอบด้วย ตัวชี้วัด จำนวนเด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก ครัวเรือนที่มีหัวหน้าเป็นม่าย หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่ ผู้สูงอายุที่อยู่ลำพังคนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ และการจับกุมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด)
- ▶ การคมนาคมและการสื่อสาร : อยู่ในอันดับที่ ๔๔ โดยอันดับ ๑ คือ ภูเก็ต (ประกอบด้วยตัวชี้วัด หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดปี ความยาวถนนต่อพื้นที่ จำนวนรถจดทะเบียน อุบัติเหตุบนท้องถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต)
- ▶ การมีส่วนร่วม : อยู่ในอันดับที่ ๕๒ โดยอันดับ ๑ คือ มุกดาหาร (ประกอบด้วย ตัวชี้วัด การใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชนครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กรท้องถิ่น ครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะหมู่บ้าน)

ตารางที่ ๑๓ : เปรียบเทียบการประเมินดัชนีความก้าวหน้าของคน(Human Achievement Index : HAI) จังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๒

ตัวชี้วัด	ลำดับที่	
	ปี ๒๕๕๐	ปี ๒๕๕๒
สุขภาพ	๗๔	๔๓
การศึกษา	๒๗	๔๙
ชีวิตการงาน	๖๔	๔๘
รายได้	๔๕	๔๒
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	๕๖	๖๘
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	๓	๑๑
การคมนาคมสื่อสาร	๒๗	๔๔
การมีส่วนร่วม	๓๓	๕๒
ภาพรวม	๔๗	๕๖

ที่มา : สำนักงานพัฒนาโครงการแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย

(๒) การประเมินความมั่นคงของมนุษย์ ปี ๒๕๕๓ โดยสำนักมาตรฐานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้ประเมินดัชนีความมั่นคงของมนุษย์ ทราบว่า ในภาพรวมจังหวัดขอนแก่น มีค่าดัชนีความมั่นคงของมนุษย์อยู่ในลำดับที่ ๕ ของประเทศ และเมื่อแยกกลุ่มมิติการประเมินในด้านต่าง ๆ จังหวัดขอนแก่นอยู่ในอันดับดังต่อไปนี้

- ▶ ที่อยู่อาศัย : อยู่ในอันดับที่ ๕ โดยอันดับที่ ๑ คือ ยโสธร, ยะลา, นราธิวาส (มิติที่อยู่อาศัย หมายถึง การมีสิทธิครอบครองที่อยู่อาศัยที่มีสภาพมั่นคง มีสาธารณูปโภคพื้นฐานที่เพียงพออยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี และมีทางเข้า-ออกที่สะดวก ประกอบด้วยตัวชี้วัดร้อยละของที่อยู่อาศัยมีสภาพคงทนถาวร)
- ▶ สุขภาพอนามัย : อยู่ในอันดับที่ ๓ โดยอันดับที่ ๑ คือ นครนายก (มิติสุขภาพอนามัย หมายถึง การมีสถานภาพด้านสุขภาพอนามัย (Health status) ที่ดี ได้รับการคุ้มครองจากหลักประกันสุขภาพที่พอเพียงสามารถเข้าถึงได้โดยมีข้อจำกัดน้อย ปราศจากพฤติกรรมเสี่ยงจากการเจ็บป่วยด้านร่างกายและจิตใจ ประกอบด้วยตัวชี้วัดอัตราแพทย์ พยาบาล และผู้ป่วยเอดส์ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน)
- ▶ การศึกษา : อยู่ในอันดับที่ ๑๒ โดยอันดับที่ ๑ คือ ลำพูน (มิติการศึกษา หมายถึง การได้รับการศึกษาที่อย่างน้อยไม่ต่ำกว่าการศึกษาระดับภาคบังคับ และได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่องและเท่าเทียมตลอดจนได้ใช้ความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพตรงตามการศึกษาที่ได้รับมา ประกอบด้วยตัวชี้วัดอัตรานักเรียนต่อห้องเรียน อัตราครูต่อนักเรียน อัตราการเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย)
- ▶ การมีงานทำและรายได้ : อยู่ในอันดับที่ ๕๘ โดยอันดับที่ ๑ คือ ชัยภูมิ (มิติการมีงานทำและรายได้ หมายถึง การได้ทำงานเต็มเวลาที่มั่นคงและพึงพอใจ มีรายได้และเงินออมที่เพียงพอแก่การดำรงชีพ โดยไม่มีหนี้สินที่ไม่มีคุณค่า ประกอบด้วยตัวชี้วัดอัตราการว่างงานต่อกำลังแรงงานรวม)
- ▶ ความมั่นคงส่วนบุคคล : อยู่ในอันดับที่ ๑๓ โดยอันดับที่ ๑ คือ แม่ฮ่องสอน (มิติความมั่นคงส่วนบุคคล หมายถึง ความปลอดภัยและรู้สึกปลอดภัยจากการประทุษร้ายทางร่างกายและทรัพย์สิน ประกอบด้วยตัวชี้วัดจำนวนคดีอาญา ๕ กลุ่มต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน)
- ▶ ครอบครัว : อยู่ในอันดับที่ ๖๐ โดยอันดับที่ ๑ คือ นราธิวาส (มิติครอบครัว หมายถึง การที่สมาชิกครอบครัวมีความสัมพันธ์ที่ดี เคารพและให้เกียรติซึ่งกันและกัน มีการร่วมรับผิดชอบในภาระของครอบครัว ประกอบด้วยตัวชี้วัดอัตราการจดทะเบียนหย่าต่อ ๑,๐๐๐ คู่ครัวเรือน)

- ▶ การสนับสนุนทางสังคม : อยู่ในอันดับที่ ๑๔ โดยอันดับที่ ๑ คือ อำนาจเจริญ (มิติ การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลมีบุคคลที่พร้อมจะ ให้การช่วยเหลือ ได้รับการคุ้มครองและสามารถเข้าถึงบริการของ สังคมได้ โดยมีข้อจำกัดน้อยและความรู้สึกมีคุณค่าและความสุข ในชีวิต ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวนศาสนสถานทุกประเภทต่อ ประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน และอัตราการฆ่าตัวตายและทำร้าย ตนเองต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน)
- ▶ สิทธิและความเป็นธรรม : อยู่ในอันดับที่ ๔๓ โดยอันดับที่ ๑ คือ ปัตตานี (มิติสิทธิ และความเป็นธรรม หมายถึง การที่บุคคลได้รับการเคารพในสิทธิ ไม่ถูกล่วงละเมิดสิทธิ และรู้สึกถึงการได้รับโอกาสจากสังคมอย่าง เท่าเทียมและเป็นธรรม ประกอบด้วยตัวชี้วัดคดีในศาลปกครอง ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน และจำนวนเรื่องร้องเรียนขอความ เป็นธรรมผ่านศูนย์ดำรงธรรมต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน)
- ▶ การเมืองและธรรมาภิบาล : อยู่ในอันดับที่ ๓๕ โดยอันดับที่ ๑ คือ จังหวัดลำพูน (มิติการเมืองและธรรมาภิบาล หมายถึง การที่บุคคลมีส่วนร่วม ทางการเมืองประเภทต่างๆ และระดับต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมจากหน่วยงานและ บุคลากรของรัฐ นอกจากนี้ยังรู้สึกไว้วางใจในความโปร่งใสของ หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประกอบด้วยตัวชี้วัดอัตราการมา ใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง ส.ส. แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และจำนวน เรื่องร้องเรียนหน่วยงาน/เจ้าหน้าที่ของรัฐผ่านศูนย์ดำรงธรรมต่อ ประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน)

ตารางที่ ๑๔ : เปรียบเทียบการประเมินความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๓

ตัวชี้วัด	ลำดับที่ (ค่าดัชนีร้อยละ)			
	ปี ๒๕๕๐	ปี ๒๕๕๑	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓
ที่อยู่อาศัย	๕๖ (๗๑.๙๓)	๑๕ (๗๑.๘๒)	๕ (๗๒.๔๗)	๕ (๗๕.๐๓)
สุขภาพอนามัย	๗ (๗๕.๑๑)	๑๑ (๗๕.๙๒)	๗ (๘๕.๒๗)	๓ (๘๔.๓๐)
การศึกษา	๑๑ (๗๘.๙๒)	๑๖ (๗๘.๖๑)	๑๑ (๗๙.๕๓)	๑๒ (๗๙.๒๓)
การมีงานทำและรายได้	๕๐ (๖๒.๔๕)	๓๖ (๗๒.๖๘)	๓๘ (๗๒.๓๑)	๕๘ (๖๗.๗๖)
ความมั่นคงส่วนบุคคล	๓๐ (๗๔.๐๒)	๑๙ (๗๔.๙๙)	๑๗ (๗๕.๐๘)	๑๓ (๗๕.๕๘)
ครอบครัว	๓๕ (๖๘.๖๔)	๕๓ (๖๘.๖๗)	๖๔ (๖๔.๑๗)	๖๐ (๖๔.๗๔)
การสนับสนุนทางสังคม	๔๑ (๗๒.๒๗)	๕๔ (๖๘.๕๑)	๑๘ (๗๖.๕๘)	๑๔ (๘๐.๙๒)
สิทธิและความเป็นธรรม	๔๙ (๖๘.๕๓)	๕๐ (๖๘.๘๘)	๕๖ (๖๘.๓๓)	๔๓ (๗๑.๒๕)
การเมืองและธรรมาภิบาล	๕๘ (๖๖.๒๒)	๖๒ (๕๘.๖๑)	๔๕ (๖๘.๗๖)	๓๕ (๗๒.๒๗)
ภาพรวม	๒๕ (๗๐.๙๐)	๓๒ (๗๑.๐๘)	๗ (๗๙.๙๗)	๕ (๘๕.๒๔)

ที่มา : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดขอนแก่น

๖.๓ ข้อมูลสำรวจสถานการณ์ระดับสติปัญญาเด็กนักเรียนไทย ๒๕๕๔

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ทำการสำรวจสถานการณ์ระดับสติปัญญาเด็กนักเรียนไทย ๒๕๕๔ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานแสดงสถานการณ์ระดับสติปัญญาเด็กนักเรียนไทย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภาค และระดับจังหวัด โดยทำการสำรวจในเด็กนักเรียนอายุ๖-๑๕ ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ปีที่ ๑-๖ และมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สอศ.และราชภัฏ) และสังกัด กรุงเทพมหานคร ทั้ง ๗๖ จังหวัดทั่วประเทศ จากการสุ่มตัวอย่าง๗-๑๖ โรงเรียนต่อจังหวัด จำนวนนักเรียน ประมาณ ๘๕๑-๑,๑๖๓ คน ต่อจังหวัด รวมทั้งสิ้น ๗๒,๗๘๐ คน โดยระดับสติปัญญา(Intelligence Quotient : IQ) คือ คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบที่มีมาตรฐานในการวัดความสามารถทางสติปัญญา เช่น การเรียนรู้ คิด วิเคราะห์ การแก้ปัญหา เป็นต้น ผลจากการสำรวจพบว่า เด็กนักเรียนไทยมีคะแนนสติปัญญาเฉลี่ย๙๘.๕๙ ถือเป็นค่าระดับสติปัญญาที่อยู่ในเกณฑ์ปกติ แต่ค่อนข้างไปในทางต่ำกว่าค่าระดับสติปัญญามาตรฐานสากลในปัจจุบัน (IQ=๑๐๐) โดยมีการแบ่งระดับสติปัญญา ดังนี้

๑. นักเรียนมีระดับสติปัญญา (IQ) มากกว่า ๑๐๐ จำนวน ๑๘ จังหวัด คิดเป็นร้อยละ ๒๔

๒. นักเรียนมีระดับสติปัญญา (IQ) เท่ากับ ๑๐๐ จำนวน ๒๐ จังหวัด คิดเป็นร้อยละ ๒๖

๓. นักเรียนมีระดับสติปัญญา (IQ) น้อยกว่า ๑๐๐ จำนวน ๓๘ จังหวัด คิดเป็นร้อยละ ๕๐

สำหรับจังหวัดที่อยู่ในลำดับที่ ๑ คือ จังหวัดนนทบุรี มีค่าเฉลี่ยระดับสติปัญญา (IQ) เท่ากับ ๑๐๘.๙๑ จาก ๙๗๙ คนที่สำรวจ จังหวัดขอนแก่นถูกจัดอยู่ในกลุ่มนักเรียนมีระดับสติปัญญา (IQ) น้อยกว่า ๑๐๐ อยู่ในลำดับที่ ๖๓ ของประเทศ มีค่าเฉลี่ยระดับสติปัญญา (IQ) เท่ากับ ๙๕.๙๓ จาก ๙๖๔ คนที่สำรวจ

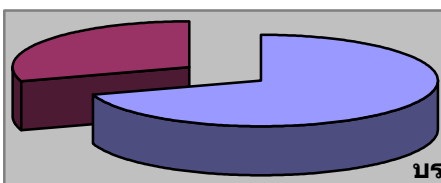
๖.๔ ข้อมูลปัญหาสำคัญของจังหวัด

(๑) ปัญหาด้านความยากจนจากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)

จากการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ปี ๒๕๕๕ ในเขตพื้นที่ชนบท จำนวน ๒๖ อำเภอ ๑๙๕ ตำบล ๒,๒๒๔ หมู่บ้าน ๒๕๔,๕๒๐ ครัวเรือน พบว่ามีประชากรที่อาศัยอยู่จริง ๙๙๖,๓๒๖ คน เป็นชาย ๔๙๕,๓๙๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๗ เป็นหญิง ๕๕๐,๙๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๓ พบว่าคุณภาพชีวิตของคนไทยในชนบทตามเครื่องชี้วัด จปฐ. จำนวน ๕ หมวด ๓๐ ตัวชี้วัด ปรากฏว่า บรรลุเป้าหมาย ๒๑ ตัวชี้วัด ไม่บรรลุเป้าหมาย ๙ ตัวชี้วัด

แผนภูมิที่ ๑๑ : แสดงสัดส่วนตัวชี้วัดการจัดเก็บข้อมูล จปฐ.ที่บรรลุเป้าหมายและไม่บรรลุเป้าหมาย

ไม่บรรลุเป้าหมาย
, 9, 30%

บรรลุเป้าหมาย,
21, 70%

ในห้วงระยะเวลาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) ข้อมูล จปฐ. มีจำนวน ๕ หมวด ๓๐ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ไม่บรรลุเป้าหมาย ๕ อันดับแรก

๑. ตัวชี้วัดที่ ๑๙ เด็กจบการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มียานทำให้ได้รับการฝึกอาชีพ
๒. ตัวชี้วัดที่ ๒๕ คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา (ยกเว้นการดื่มเป็นครั้งคราว)
๓. ตัวชี้วัดที่ ๑๘ เด็กที่จบชั้น ม.๓ ได้เรียนต่อชั้น ม.๔ หรือเทียบเท่า
๔. ตัวชี้วัดที่ ๒๗ คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง
๕. ตัวชี้วัดที่ ๑๖ เด็กอายุ ๓-๕ ปีเต็ม ได้รับการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน

ในปี ๒๕๕๔ จังหวัดขอนแก่นมีครัวเรือนยากจนที่มีรายได้น้อยกว่าเกณฑ์ จปฐ. (๒๓,๐๐๐บาท/คน/ปี) จำนวน ๑,๙๖๙ ครัวเรือน และหลังจากจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ในปี ๒๕๕๕ ซึ่งได้เปลี่ยนรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ เป็น ๓๐,๐๐๐ บาทต่อคนต่อปี พบว่า จังหวัดขอนแก่นมีครัวเรือนยากจนที่มีรายได้น้อยกว่าเกณฑ์ จปฐ. จำนวน ๖,๖๙๒ ครัวเรือน

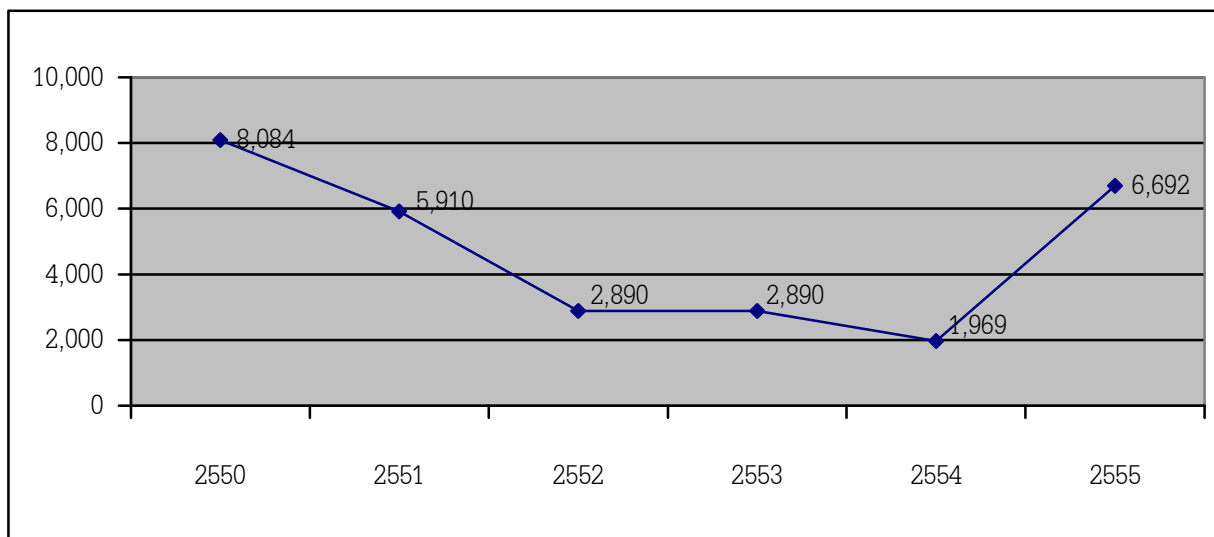
ตารางที่ ๑๕ : เปรียบเทียบครัวเรือนที่มีรายได้น้อยกว่าเกณฑ์ จปฐ. (๓๐,๐๐๐บาท/คน/ปี) ปี ๒๕๕๒-๒๕๕๕

(หน่วย : ครัวเรือน)

อำเภอ	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๕
เมืองขอนแก่น	๓๘๔	๓๘๔	๒๒๘	๑,๒๔๘
พล	๑๘๕	๑๘๕	๑๓๐	๔๐๐
น้ำพอง	๔๒	๔๒	๙๓	๔๒
สีชมพู	๗๑	๗๑	๖๙	๗๘๖
กระนวน	๓๓	๓๓	๒๑	๑๒๓
ภูเวียง	๑๗๒	๑๗๒	๒๔๙	๓๕๒
หนองเรือ	๑๖๖	๑๖๖	๑๕๙	๒๙๐
หนองสองห้อง	๔๐	๔๐	๑๐	๗๑๗
บ้านไผ่	๔๓๗	๔๓๗	๑๔๙	๑๗๐
ชุมแพ	๒๔๘	๒๔๘	๘๙	๑๒๓
อุบลรัตน์	๒๒๖	๒๒๖	๗๐	๓๗๖
พระยืน	๒๑	๒๑	๑๓	๔๒
เวียงใหญ่	๗๙	๗๙	๘๐	๒๓๙
ชนบท	๕๒	๕๒	๒๘	๑๖๖
มัญจาคีรี	๙๖	๙๖	๓๘	๑๖๗
เวียงน้อย	๙๕	๙๕	๕๕	๕๘๓
เปือยน้อย	๗๑	๗๑	๔๔	๒๕
บ้านฝาง	๗๐	๗๐	๓๐	๔๓
เขาสวนกวาง	๒๓	๒๓	๓๒	๑๑๔
ภูผาม่าน	๒๓	๒๓	๓๒	๔๒
หนองนาคำ	๗๘	๗๘	๑๘๓	๘๖
โคกโพธิ์ไชย	๘๗	๘๗	๕๙	๓๐๙
บ้านแฮด	๗๔	๗๔	๕๖	๔๙

อำเภอ	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๕
ข้าสูง	๑๑	๑๑	๑	๙๓
โนนศิลา	๑๐๒	๑๐๒	๔๙	๘๘
เวียงเก่า	๔	๔	๒	๑๙
รวม	๒,๘๙๐	๒,๘๙๐	๑,๙๖๙	๖,๖๙๒

แผนภูมิที่ ๑๒ : แสดงจำนวนครัวเรือนยากจนจากการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๕

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดขอนแก่น ๒๕๕๕

ตารางที่ ๑๖ : แสดงจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ปี ๒๕๕๕

(หน่วย : ครัวเรือน)

อำเภอ	จำนวนครัวเรือน ที่จัดเก็บข้อมูล	ครัวเรือนรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.	
		ครัวเรือนยากจน	ร้อยละ
เมืองขอนแก่น	๔๖,๔๔๑	๑,๒๔๘	๒.๖๙
พล	๑๓,๕๙๘	๔๐๐	๒.๙๔
น้ำพอง	๑๖,๕๖๐	๔๒	๐.๒๕
สีชมพู	๑๑,๙๐๔	๗๘๖	๖.๖๐
กระนวน	๑๒,๕๒๖	๑๒๓	๐.๙๘
ภูเวียง	๑๑,๕๗๐	๓๕๒	๓.๐๔
หนองเรือ	๑๔,๒๕๔	๒๙๐	๒.๐๓
หนองสองห้อง	๑๒,๑๔๖	๗๑๗	๕.๙๐
บ้านไผ่	๑๓,๑๑๓	๑๗๐	๑.๓๐
ชุมแพ	๑๓,๘๓๘	๑๒๓	๐.๘๙
อุบลรัตน์	๗,๒๔๑	๓๗๖	๕.๑๙
พระยืน	๔,๖๕๖	๔๒	๐.๙๐
เวียงใหญ่	๔,๒๓๔	๒๓๙	๕.๖๔

อำเภอ	จำนวนครัวเรือน ที่จัดเก็บข้อมูล	ครัวเรือนรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.	
		ครัวเรือนยากจน	ร้อยละ
ชนบท	๗,๔๑๐	๑๖๖	๒.๒๔
มัญจาคีรี	๑๒,๗๒๐	๑๖๗	๑.๓๑
เวียงชัย	๗,๔๑๑	๕๘๓	๗.๘๗
เปือยน้อย	๒,๒๖๙	๒๕	๑.๑๐
บ้านฝาง	๙,๒๐๑	๔๓	๐.๔๗
เขาสวนกวาง	๕,๐๗๖	๑๑๔	๒.๒๕
ภูผามาน	๓,๘๗๕	๔๒	๑.๐๘
หนองนาคำ	๔,๑๑๘	๘๖	๒.๐๙
โคกโพธิ์ไชย	๓,๘๑๓	๓๐๙	๘.๑๐
บ้านแฮด	๕,๑๑๐	๔๙	๐.๙๖
ซำสูง	๓,๔๘๖	๙๓	๒.๖๗
โนนศิลา	๔,๑๐๔	๘๘	๒.๑๔
เวียงเก่า	๓,๘๔๖	๑๙	๐.๔๙
รวม	๒๕๔,๕๒๐	๖,๖๙๒	๒.๖๓

(๒) ปัญหาการพัฒนาจากข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กขช.๒ค)

จากการจัดเก็บข้อมูล กขช.๒ค ปี ๒๕๕๔ จำนวน ๒๖ อำเภอ ๑๙๕ ตำบล ๒,๒๒๔ หมู่บ้าน พบว่า จังหวัดขอนแก่น ไม่มีหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๑ (ถ้าหลัง) มีหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๒ (ปานกลาง) จำนวน ๒๖๑ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๐๗ และหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๓ (ก้าวหน้า) จำนวน ๑,๙๖๓ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๙๓

ปัญหาพื้นฐานของหมู่บ้านตัวชี้วัด ๕ อันดับแรก คือ

๑. การกีฬา จำนวน ๑,๑๒๐ หมู่บ้าน หรือร้อยละ ๕๐.๓๖
๒. คุณภาพของดิน จำนวน ๑,๐๑๗ หมู่บ้าน หรือร้อยละ ๔๕.๗๓
๓. การเรียนรู้โดยชุมชน จำนวน ๑,๐๐๙ หมู่บ้าน หรือร้อยละ ๔๕.๓๗
๔. การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของชุมชน จำนวน ๘๘๖ หมู่บ้าน หรือร้อยละ ๓๙.๘๔
๕. คุณภาพของน้ำ จำนวน ๗๗๙ หมู่บ้านหรือร้อยละ ๓๕.๐๓

ตัวชี้วัดการกีฬา : บ่งบอกถึงความร่วมมือของประชาชนในการดำเนินการแข่งขันกีฬา โดยดูจากจำนวนครั้งที่ได้มีการแข่งขันกีฬาภายในหมู่บ้านหรือระหว่างหมู่บ้าน

ตัวชี้วัดคุณภาพของดิน : บ่งบอกถึงพื้นผิวดินในหมู่บ้านว่ามีคุณภาพอย่างไร

ตัวชี้วัดการเรียนรู้โดยชุมชน : สะท้อนให้เห็นถึงโอกาสในการได้รับการเรียนรู้จากปราชญ์ชาวบ้าน หรือจากศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ว่ามีมากน้อยเพียงใด

ตัวชี้วัดการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของชุมชน : สะท้อนให้เห็นถึงคนในครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ มีโอกาสได้รับเงินทุนหรือเงินกู้เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ หรือการศึกษาว่ามีมากน้อยเพียงใด

ตัวชี้วัดคุณภาพน้ำ : คุณภาพของแหล่งน้ำผิวดินในหมู่บ้าน มีคุณภาพเป็นอย่างไร

ตารางที่ ๑๗ : แสดงระดับการพัฒนาหมู่บ้านตามข้อมูล กชช.๒ค ปี ๒๕๕๔ ของจังหวัดขอนแก่น

พื้นที่	จำนวนหมู่บ้านทั้งหมด	เร่ร่อนพัฒนาอันดับ ๑ (ล้ำหลัง)		เร่ร่อนพัฒนาอันดับ ๒ (ปานกลาง)		เร่ร่อนพัฒนาอันดับ ๓ (ก้าวหน้า)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อ.เมืองขอนแก่น	๒๗๗	-	-	๗๔	๒๖.๗	๒๐๓	๗๓.๓
อ.บ้านฝาง	๗๐	-	-	๒	๒.๙	๖๘	๙๗.๑
อ.พระยืน	๔๐	-	-	๖	๑๕	๓๔	๘๕
อ.หนองเรือ	๑๔๖	-	-	๗	๔.๘	๑๓๙	๙๕.๒
อ.ชุมแพ	๑๒๖	-	-	๔	๓.๒	๑๒๒	๙๖.๘
อ.สีชมพู	๑๑๔	-	-	๓	๒.๖	๑๑๑	๙๗.๔
อ.น้ำพอง	๑๖๒	-	-	๔	๒.๕	๑๕๘	๙๗.๕
อ.อุบลรัตน์	๖๙	-	-	๖	๘.๗	๖๓	๙๑.๓
อ.กระนวน	๙๔	-	-	๒๘	๒๙.๘	๖๖	๗๐.๒
อ.บ้านไผ่	๑๑๐	-	-	๑๐	๙.๑	๑๐๐	๙๐.๙
อ.เปือยน้อย	๒๕	-	-	๓	๑๒	๒๒	๘๘
อ.พล	๑๓๒	-	-	๓	๒.๓	๑๒๙	๙๗.๗
อ.แวงใหญ่	๔๕	-	-	๙	๒๐	๓๖	๘๐
อ.แวงน้อย	๗๔	-	-	๑๖	๒๑.๖	๕๘	๗๘.๔
อ.หนองสองห้อง	๑๓๖	-	-	๑๘	๑๓.๒	๑๑๘	๘๖.๘
อ.ภูเวียง	๑๑๔	-	-	๖	๕.๓	๑๐๘	๙๔.๗
อ.มัญจาคีรี	๑๑๕	-	-	๗	๖.๑	๑๐๘	๙๓.๙
อ.ชนบท	๗๒	-	-	๑๔	๑๙.๔	๕๘	๘๐.๖
อ.เขาสวนกวาง	๔๘	-	-	๒๑	๔๓.๘	๒๗	๕๖.๒
อ.ภูผาม่าน	๔๐	-	-	-	-	๔๐	๑๐๐
อ.ซำสูง	๒๙	-	-	๑๑	๓๗.๙	๑๘	๖๒.๑
อ.โคกโพธิ์ไชย	๓๔	-	-	๒	๕.๙	๓๒	๙๔.๑
อ.หนองนาคำ	๓๕	-	-	-	-	๓๕	๑๐๐
อ.บ้านแฮด	๓๙	-	-	๗	๑๗.๙	๓๒	๘๒.๑
อ.โนนศิลา	๔๒	-	-	-	-	๔๒	๑๐๐
อ.เวียงเก่า	๓๖	-	-	-	-	๓๖	๑๐๐
รวมทั้งหมด	๒,๒๒๔	-	-	๒๖๑	๑๑.๗	๑,๙๖๓	๘๘.๓

ตารางที่ ๑๘ : แสดงสภาพปัญหาจำแนกตามตัวชี้วัดระดับจังหวัด ปี ๒๕๕๔ ของจังหวัดขอนแก่น

ตัวชี้วัด	มีปัญหาหนัก		มีปัญหาปานกลาง		ปัญหาน้อย/ไม่มี	
	หมู่บ้าน	ร้อยละ	หมู่บ้าน	ร้อยละ	หมู่บ้าน	ร้อยละ
ด้านโครงสร้าง						
๑. ถนน	๘๒	๓.๗	๑,๐๕๔	๔๗.๔	๑,๐๓๔	๔๖.๕
๒. น้ำกิน	๒๕	๑.๑	๒๑	๐.๙	๒,๑๗๘	๙๗.๙
๓. น้ำใช้	๙๔	๔.๒	๑๖	๐.๗	๒,๑๑๔	๙๕.๑
๔. น้ำเพื่อการเกษตร	๒๗๐	๑๒.๑	๑,๒๙๗	๕๘.๓	๕๐๐	๒๒.๕
๕. ไฟฟ้า	๘	๐.๔	๑๗	๐.๘	๒,๑๙๙	๙๘.๙
๖. การมีที่ดินทำกิน	๑๑๗	๕.๓	๓๑๖	๑๔.๒	๑,๗๙๑	๘๐.๕
๗. การติดต่อสื่อสาร	-	-	๑,๘๘๐	๘๔.๕	๓๔๔	๑๕.๕
ด้านการประกอบอาชีพและมีงานทำ						
๘. การมีงานทำ	๑๘๔	๘.๓	๒๐๖	๙.๓	๑,๘๓๔	๘๒.๕
๙. การทำงานในสถานประกอบการ	๖๒	๒.๘	๗๒	๓.๒	๑๔๘	๖.๗
๑๐. ผลผลิตจากการทำนา	๙๔	๔.๒	๒๖๙๔	๑๑.๙	๑,๑๓๓	๕๐.๙
๑๑. ผลผลิตจากการทำไร่	๒๓๗	๑๐.๗	๑๐๐	๔.๕	๔๑๘	๑๘.๘
๑๒. ผลผลิตจากการทำเกษตรอื่นๆ	๓๑๘	๑๔.๓	๑๒๙	๕.๘	๕๔	๒.๔
๑๓. การประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน	๙๔	๔.๒	๕	๐.๒	๔	๐.๒
๑๔. การได้รับประโยชน์จากการมีสถานที่ท่องเที่ยว	๕๕	๒.๕	๓๐	๑.๓	๖๒	๒.๘
ด้านสุขภาพและอนามัย						
๑๕. ความปลอดภัยในการทำงาน	๓๔	๑.๕	๘๗	๓.๙	๒,๑๐๓	๙๔.๖
๑๖. การป้องกันโรคติดต่อ	๗๐	๓.๑	๑๑๗	๕.๓	๒,๐๕๗	๙๑.๖
๑๗. การกีฬา	๑,๑๒๐	๕๐.๔	๘๙๙	๔๐.๔	๒๐๕	๙.๒
๑๘. การปลอดยาเสพติด	๖	๐.๓	๒๐๓	๙.๑	๑,๙๙๖	๘๙.๗
ด้านความรู้และการศึกษา						
๑๙. ระดับการศึกษาของประชาชน	๑๑	๐.๕	๒๓๓	๑๐.๕	๑,๙๘๐	๘๙
๒๐. อัตราการเรียนต่อของประชาชน	๑๐๗	๔.๘	๗	๐.๓	๑,๘๔๑	๘๒.๘
๒๑. การได้รับการศึกษา	๓๕๐	๑๕.๗	๑๒๓	๕.๕	๑,๗๕๑	๗๘.๗

ตัวชี้วัด	มีปัญหาหนัก		มีปัญหาปานกลาง		ปัญหาน้อย/ไม่มี	
	หมู่บ้าน	ร้อยละ	หมู่บ้าน	ร้อยละ	หมู่บ้าน	ร้อยละ
ด้านความเข้มแข็งของชุมชน						
๒๒. การเรียนรู้โดยชุมชน	๑,๐๐๙	๔๕.๔	๑๘๑	๘.๑	๑,๐๓๔	๔๖.๕
๒๓. การได้รับการคุ้มครองทางสังคม	๑๐๓	๔.๖	๒๘	๑.๓	๒,๐๙๓	๙๔.๑
๒๔. การมีส่วนร่วมของชุมชน	๕๐	๒.๒	๓๙	๑.๘	๒,๑๓๕	๙๖
๒๕. การรวมกลุ่มของประชาชน	๕๑	๒.๓	๗๕	๓.๔	๒,๐๗๘	๙๔.๓
๒๖. การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของชุมชน	๘๘๖	๓๙.๘	๑๙๘	๘.๙	๑,๑๔๐	๕๑.๓
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						
๒๗. คุณภาพของดิน	๑,๐๑๗	๔๕.๗	๖๐๔	๒๗.๒	๕๙๕	๒๖.๘
๒๘. คุณภาพของน้ำ	๗๗๙	๓๕	๖๗๓	๓๐.๓	๗๗๒	๓๔.๗
๒๙. การปลูกป่าหรือไม้ยืนต้น	๑๐๔	๔.๗	๑,๑๒๑	๑๑.๘	๘๐	๓.๖
๓๐. การใช้ประโยชน์ที่ดิน	๑๓๐	๕.๘	๒๖๓	๕๐.๔	๒๙๓	๑๓.๒
๓๑. การจัดการสภาพสิ่งแวดล้อม	๓๘๔	๑๗.๓	๓๖๑	๑๖.๒	๑,๔๗๙	๖๖.๕

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดขอนแก่น ๒๕๕๔

(๓) ปัญหาด้านสังคม

๓.๑ ปัญหาด้านยาเสพติด

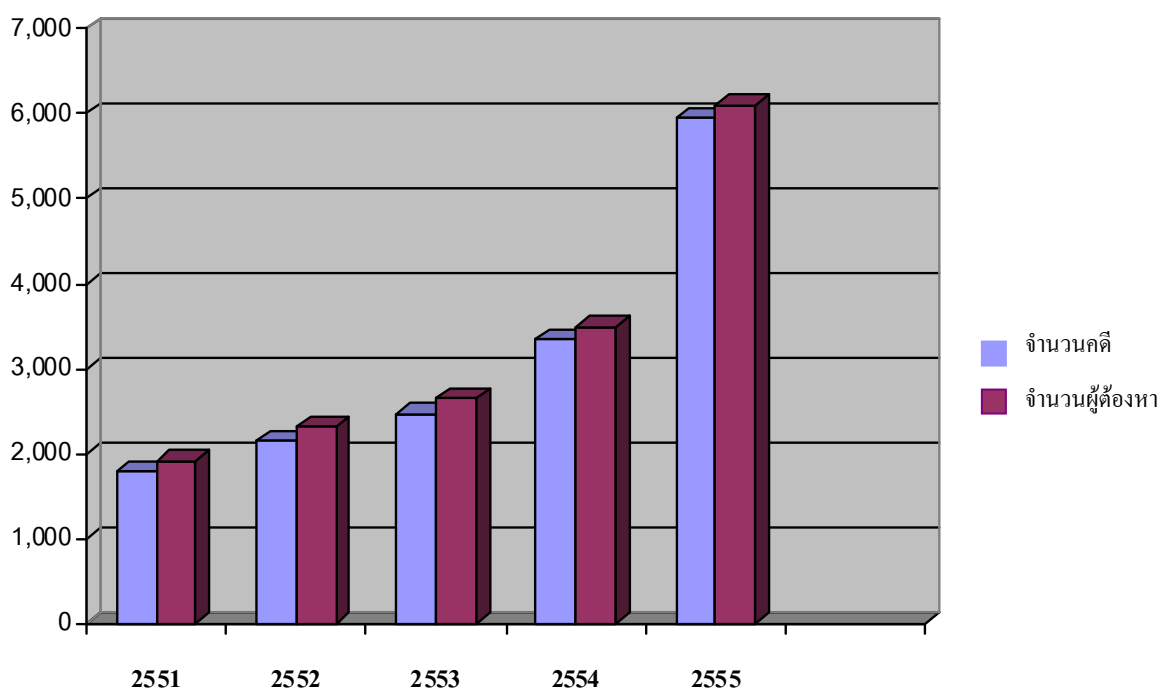
เนื่องจากจังหวัดขอนแก่นเป็นศูนย์กลางในการคมนาคมไปสู่ภูมิภาคต่างๆ ดังนั้น ปัญหาด้านยาเสพติดจึงเป็นลักษณะของเส้นทางผ่านเพื่อไปยังจังหวัดต่างๆ โดยยาเสพติดจะมีทั้ง แอมเฟตามีน กัญชาแห้ง-สด กระท่อม สารระเหย และยาไอซ์

ตารางที่ ๑๙ : แสดงสถิติคดียาเสพติด จังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕

ปี	จำนวนคดี	จำนวนผู้ต้องหา (คน)
๒๕๕๑	๑,๗๙๗	๑,๙๑๒
๒๕๕๒	๒,๑๕๔	๒,๓๑๐
๒๕๕๓	๒,๔๗๒	๒,๖๔๑
๒๕๕๔	๓,๕๘๒	๓,๗๔๘
๒๕๕๕	๕,๙๔๙	๖,๑๐๑

ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม ๒๕๕๕

แผนภูมิที่ ๑๓ : แสดงจำนวนคดีและผู้ต้องหา ปี๒๕๕๑-๒๕๕๕

ที่มา : ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดขอนแก่น (ศพส.จ.ขก.) ที่ทำการปกครองจังหวัดขอนแก่น
ตุลาคม ๒๕๕๕

๓.๒ ปัญหาด้านแรงงาน

- สถานการณ์แรงงานในจังหวัดขอนแก่นไตรมาส ๓ กรกฎาคม-กันยายน ๒๕๕๕
 - ผู้ที่อยู่ในวัยกำลังแรงงาน ๑,๙๐๒,๑๗๗ คน
 - มีงานทำ ๑,๐๗๙,๕๓๘ คน ร้อยละ ๕๙.๕๓
 - ว่างงาน ๑,๖๖๙ คน ร้อยละ ๐.๑๕
 - รอดฤดูกาล ๓,๔๒๒ คน ร้อยละ ๐.๓๑

๓.๓ จังหวัดขอนแก่นมีแรงงานที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ เดือนกันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๓๕๖ คน

(ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดขอนแก่น)

๓.๔ ปัญหาด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑. ปัญหาด้านอาชญากรรม

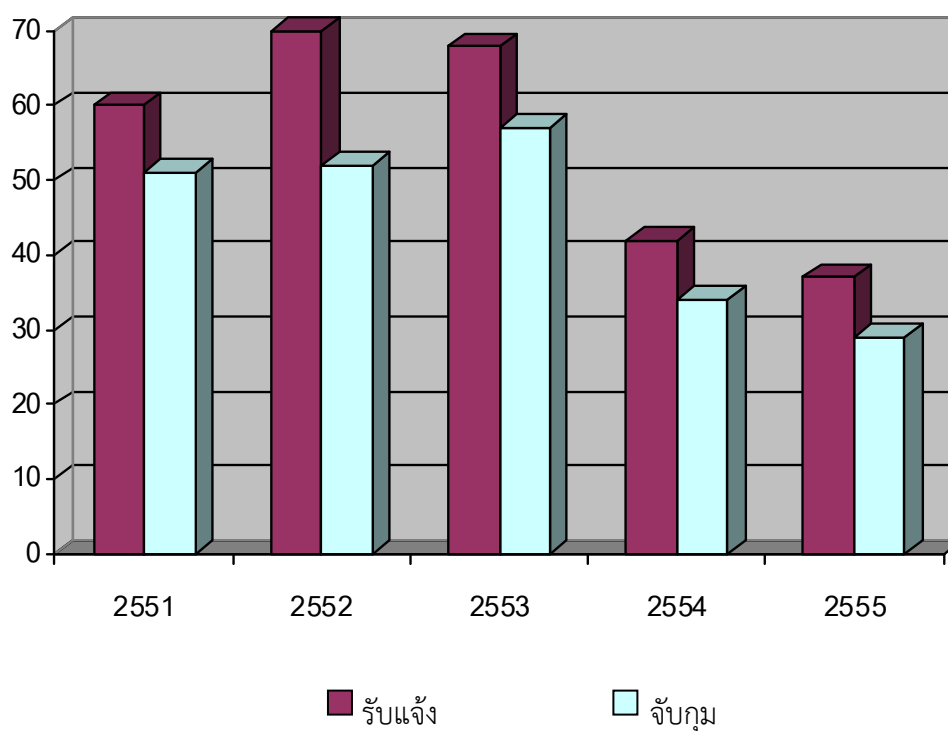
จังหวัดขอนแก่นเป็นเมืองที่มีผู้คนมาอาศัยและประกอบอาชีพด้านต่างๆ เนื่องจากเป็นศูนย์กลางทางการค้า การบริการ การขนส่ง รวมทั้งเป็นเมืองแห่งการศึกษา ประกอบกับเป็นเมืองที่มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูง ค่าครองชีพสูง จึงก่อให้เกิดปัญหาด้านอาชญากรรมในพื้นที่

ตารางที่ ๒๐ : แสดงสถิติการเกิดคดี-การจับกุมจำแนกตามกลุ่มคดี ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕

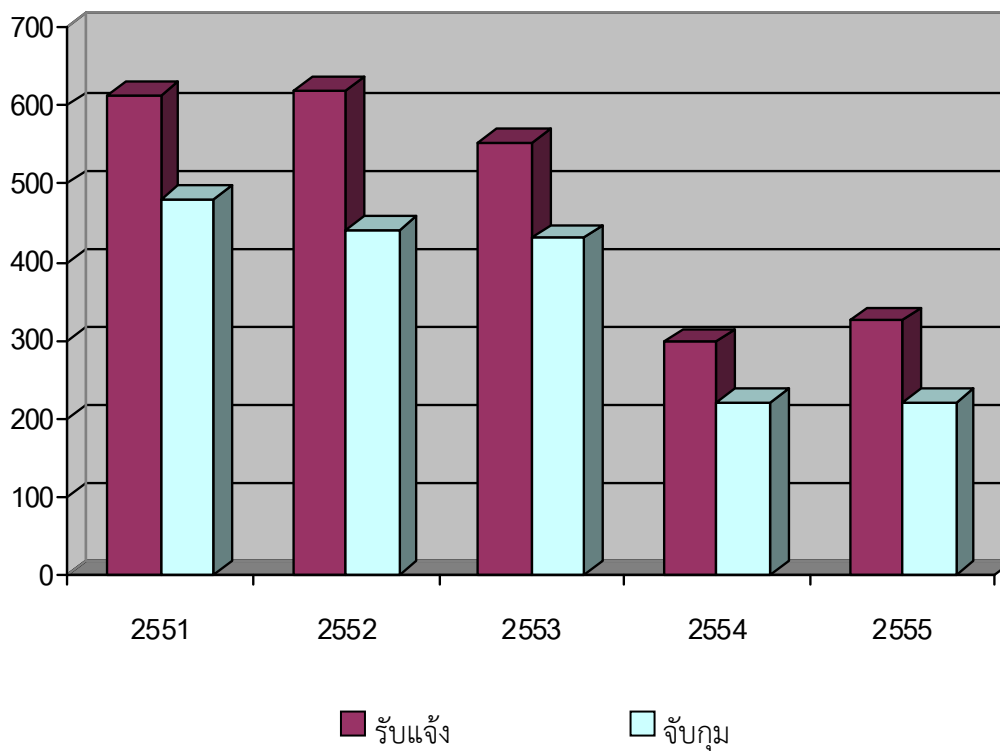
ประเภทคดี	ปี ๒๕๕๑		ปี ๒๕๕๒		ปี ๒๕๕๓		ปี ๒๕๕๔		ปี ๒๕๕๕	
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ
กลุ่มที่๑:คดีอุกฉกรรจ์และ สะเทือนขวัญ	๖๐	๕๑	๗๐	๕๒	๖๘	๕๗	๔๒	๓๔	๓๗	๒๙
กลุ่มที่๒:คดีชีวิตร่างกายและ เพศ	๖๑๓	๔๘๑	๖๒๐	๔๔๒	๕๕๔	๔๓๑	๒๙๘	๒๒๒	๓๒๕	๒๒๐
กลุ่มที่๓:คดีประทุษร้าย ต่อทรัพย์สิน	๘๐๗	๖๘๐	๖๑๑	๔๕๕	๖๗๗	๕๓๗	๔๑๒	๓๑๓	๔๙๑	๓๐๑

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น (ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม ๒๕๕๕)

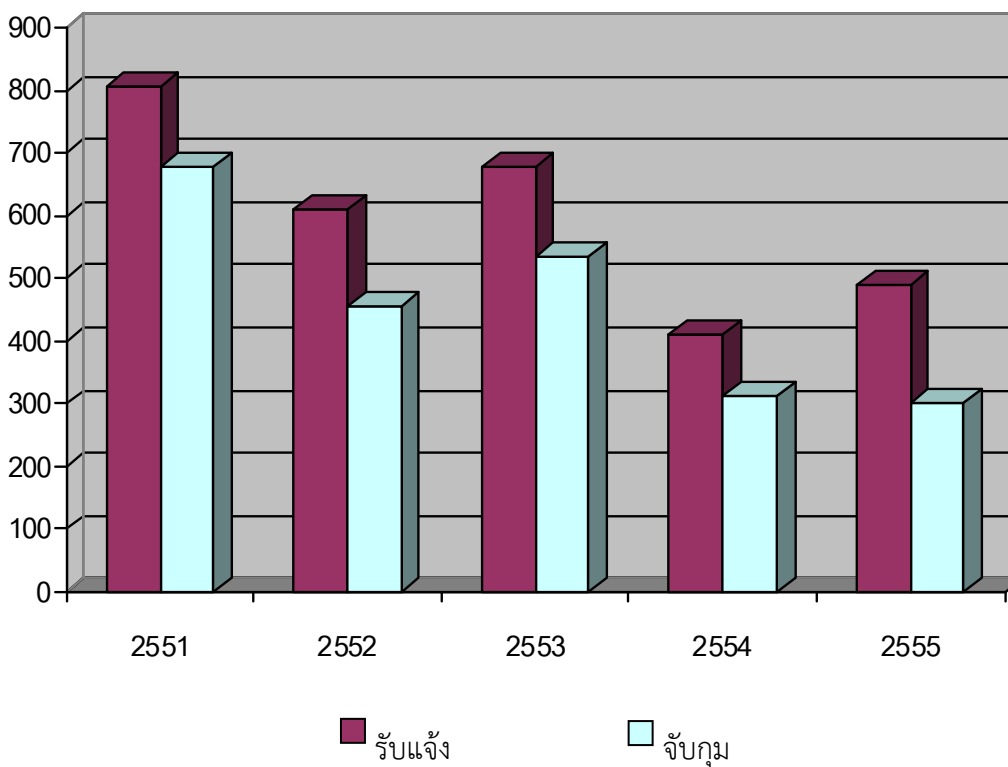
แผนภูมิที่ ๑๔ : แสดงสถิติการรับแจ้งการเกิดคดี-การจับกุม คดีกลุ่มที่ ๑ คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ

แผนภูมิที่ ๑๕ : แสดงสถิติการรับแจ้งการเกิดคดี-การจับกุม คดีกลุ่มที่ ๒ คดีชีวิตร่างกายและเพศ

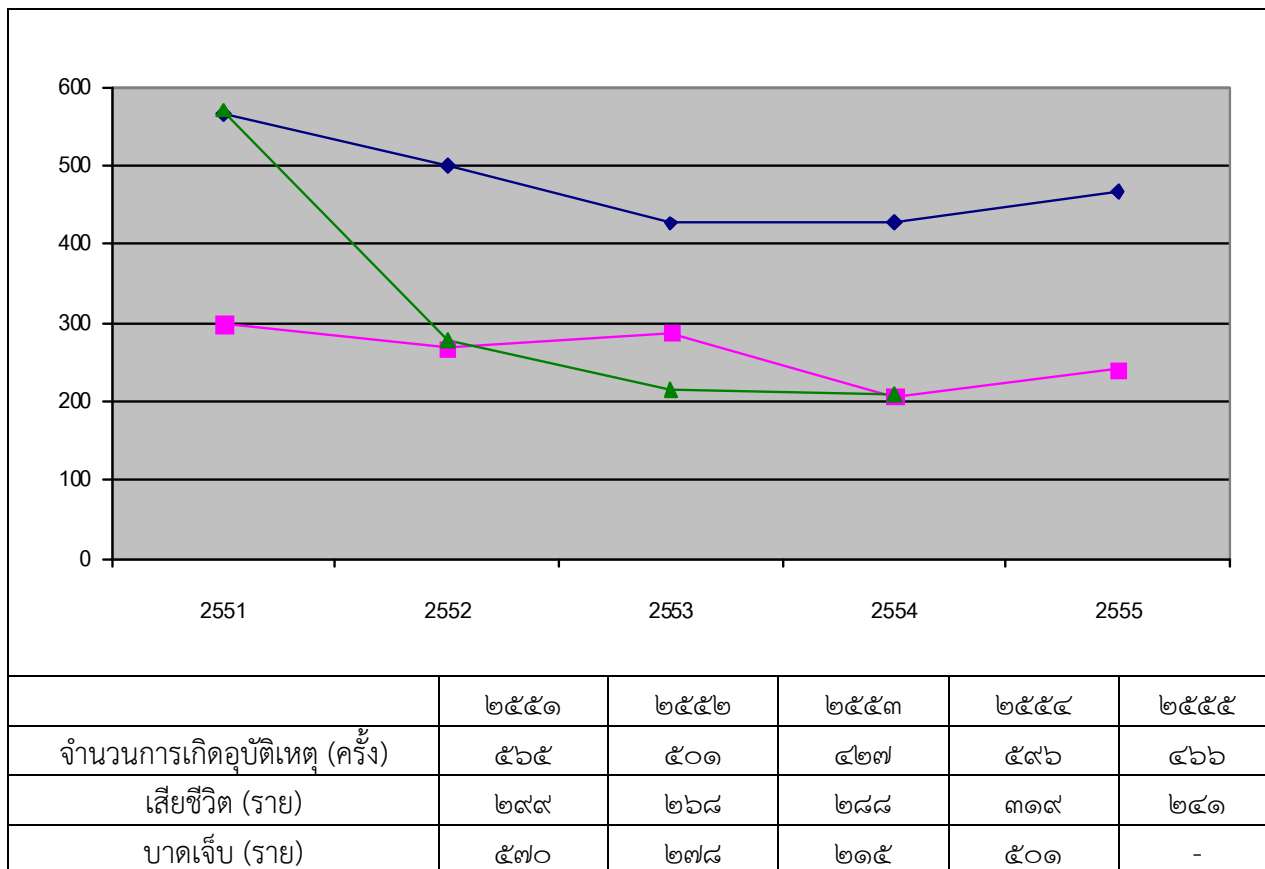
แผนภูมิที่ ๑๖ : แสดงสถิติการรับแจ้งการเกิดคดี-การจับกุม คดีกลุ่มที่ ๓ ประทุษร้ายต่อทรัพย์

๒. ปัญหาการเกิดอุบัติเหตุทางบก

จังหวัดขอนแก่นเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง ปัญหาที่เกิดขึ้นคือจำนวนรถยนต์เพิ่มขึ้นทุกปีขณะที่พื้นที่การคมนาคมขนส่งคงเดิมหรือเพิ่มขึ้นในอัตราที่ไม่สัมพันธ์กับจำนวนรถยนต์ จึงเกิดปัญหาการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้รถใช้ถนน

แผนภูมิที่ ๑๗ : แสดงสถิติการเกิดอุบัติเหตุ ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดขอนแก่น (ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕)

- ◆— จำนวนการเกิดอุบัติเหตุ (ครั้ง)
- เสียชีวิต (ราย)
- ▲— บาดเจ็บ (ราย)

๓.๕ ปัญหาด้านสาธารณสุข

๑. สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยใน ๕ อันดับแรก ได้แก่

- ความผิดปกติของต่อมไร้ท่อ โภชนาการ และเมตาบอลิซึมอื่นๆ
- โรคเลือดและอวัยวะสร้างเลือด และความผิดปกติบางชนิดที่เกี่ยวข้องกับระบบภูมิคุ้มกัน
- โรคความดันโลหิตสูง
- โรคแทรกซ้อนในการตั้งครรภ์
- โรคติดเชื้อและปรสิตอื่นๆ

๒. โรคระบาดสำคัญที่เกิดขึ้นในจังหวัดขอนแก่น

ตารางที่ ๒๑ : แสดงจำนวนผู้ป่วยที่เกิดโรคระบาดในจังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๔๙-๒๕๕๓

โรคระบาด	จำนวนผู้ป่วย				
	ปี ๒๕๔๙	ปี ๒๕๕๐	ปี ๒๕๕๑	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓
อุจจาระร่วงเฉียบพลัน	๔,๘๒๐	๒,๖๙๓	๔,๖๕๕	๓๔,๘๐๔	๓๐,๑๒๗
ปอดบวม	๒๙๗	๒๗๘	๕๒๙	๕,๙๒๒	๔,๙๒๘
อาหารเป็นพิษ	๑,๐๓๙	๕๓๐	๖๖๓	๕,๘๘๓	๔,๙๙๒
ไข้ไม่ทราบสาเหตุ	๔๓๐	๔๑๗	๖๐๙	๑๑,๒๘๕	๙,๕๑๘
ตาแดง	๒๕๕	๒๕๒	๓๑๒	๕,๑๗๑	๒,๖๑๑
วัณโรคปอด	๑๑๖	๕๙	๒๒๖	๑,๓๘๕	๑,๒๐๙
อีสุกอีใส	๒๘๐	๒๓๐	๒๐๕	๑,๗๗๓	๗๐๗
คางทูม	-	๑๙๘	๒๘๑	๙๒๑	๖๐๔
วัณโรคนอกปอด	-	๓๗๘	๔๖๒	๓๐๒	๑๓๓
ไข้หวัดใหญ่	-	๑๙๖	๑๙๐	๒,๒๕๐	๑,๐๙๓

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น ๒๕๕๔

สำหรับปี ๒๕๕๔ (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม)โรคระบาดที่เกิดขึ้นสูงสุด ๑๐ อันดับแรก

ในจังหวัดขอนแก่น ได้แก่

๑. อุจจาระร่วงเฉียบพลัน	มีผู้ป่วย	๒๕,๘๙๑	คน
๒. ไข้ไม่ทราบสาเหตุ	มีผู้ป่วย	๖,๗๙๗	คน
๓. อาหารเป็นพิษ	มีผู้ป่วย	๔,๑๒๖	คน
๔. ปอดอักเสบ	มีผู้ป่วย	๓,๗๒๖	คน
๕. ตาแดง	มีผู้ป่วย	๑,๙๖๔	คน
๖. อีสุกอีใส	มีผู้ป่วย	๑,๘๕๖	คน
๗. วัณโรคปอด	มีผู้ป่วย	๑,๑๑๔	คน
๘. ไข้เลือดออก	มีผู้ป่วย	๗๙๐	คน
๙. ไข้หวัดใหญ่	มีผู้ป่วย	๓๘๘	คน
๑๐. งูสวัด	มีผู้ป่วย	๓๐๘	คน

๔. ปัญหาด้านภัยธรรมชาติ

จังหวัดขอนแก่น เป็นพื้นที่ที่ประสบปัญหาภัยธรรมชาติทุกปีโดยเฉพาะภัยแล้ง
และอุทกภัย

ตารางที่ ๒๒ : แสดงครัวเรือนที่ประสบภัย ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕

ประเภทภัย	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
อัคคีภัย	๕๖	๘๐	๑๑๓	๕๖	๗๙
วาตภัย	๓,๘๔๐	๒,๑๙๙	๖,๔๘๘	๓,๑๖๔	๔,๔๙๙
ฟ้าผ่า	๔๙	๗	๓๕	๑๘	๑๕
อุทกภัย	๓๒๒,๒๕๕	๒๓๖,๐๑๐	๑๔๖,๕๓๖	๑๙๓,๓๒๒	๑๐๖,๙๘๕
ภัยแล้ง	๑๘๐,๔๑๓	๒๓๔,๓๕๕	๒๕๗,๓๑๘	๒๓๗,๖๑๕	๒๓๔,๑๘๕
ภัยหนาว	๑๐๘,๕๖๙	๒๒๓,๕๘๑	๑๕๓,๗๗๘	๑๓๙,๕๗๑	๕,๐๐๐

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดขอนแก่น (ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕)

ตารางที่ ๒๓ : แสดงมูลค่าความเสียหายและความช่วยเหลือ ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕

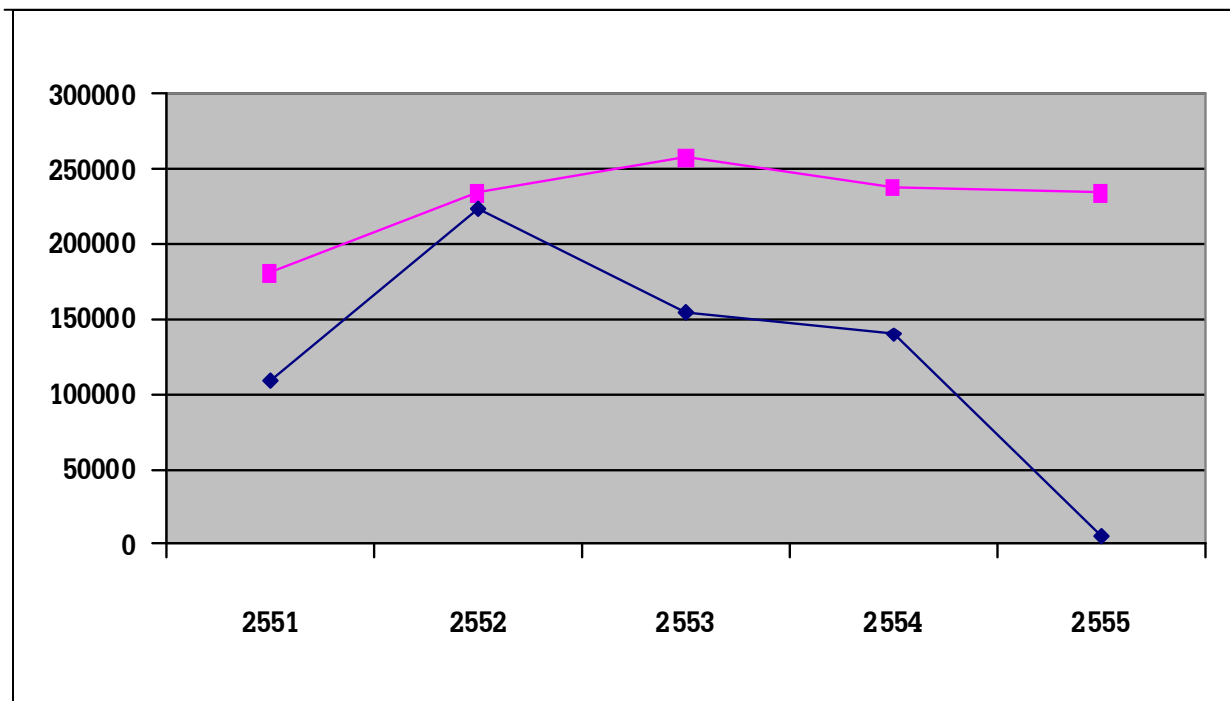
(หน่วย : บาท)

ประเภทภัย	ปี ๒๕๕๑		ปี ๒๕๕๒		ปี ๒๕๕๓		ปี ๒๕๕๔		ปี ๒๕๕๕	
	เสียหาย	ช่วยเหลือ	เสียหาย	ช่วยเหลือ	เสียหาย	ช่วยเหลือ	เสียหาย	ช่วยเหลือ	เสียหาย	ช่วยเหลือ
อัคคีภัย	๑๖,๕๖๙,๖๕๙	๙๑๓,๗๑๗	๒๓,๔๙๔,๒๖๘	๑,๐๗๙,๗๐๖	๓๖,๐๑๐,๙๗๕	๒,๘๗๘,๒๙๖	๑๒,๔๖๖,๙๐๕	๘๓๑,๖๐๐	๑๗,๓๙๘,๐๒๘	๑,๔๓๔,๓๐๐
วาตภัย	๑๗,๑๕๗,๓๒๙	๑๓,๐๘๗,๖๘๖	๑๐,๐๙๐,๖๗๘	๙,๘๑๘,๙๒๔	๒๖,๐๖๘,๘๑๓	๒๐,๔๖๒,๗๑๘	๑๓,๖๘๖,๙๖๖	๑๐,๙๕๐,๓๘๑	๒๓,๐๓๑,๒๓๐	๑๙,๖๙๑,๐๓๗
ฟ้าผ่า	๖๐๙,๕๐๐	๒๒๐,๐๐๐	๐	๓๒๕,๐๐๐	๘๒๓,๖๒๔	๗๗๔,๕๐๐	๒๘๖,๖๐๐	๑๓๓,๐๐๐	๓๓๐,๐๐๐	๒๒๖,๖๐๐
อุทกภัย	๓๔๙,๒๖๗,๑๐๑	๒๖๑,๑๒๖,๑๓๖	๔๗๕,๖๖๗,๐๑๘	๑๓๔,๖๒๗,๐๘๕	๙๐,๒๑๐,๕๔๖	๔๖,๐๘๔,๗๒๖	๖๑๘,๒๗๘,๗๑๕	๙๓,๓๓๓,๒๓๖	๓๘๒,๗๑๑,๙๗๑	๑๔๘,๔๓๖,๖๗๕
ภัยแล้ง	-	๒๘,๑๑๙,๑๙๗	-	๓๘,๑๗๓,๖๐๐	๖๓,๑๖๓,๑๘๕	๓๔,๔๙๖,๑๓๔	-	๔๙,๗๕๔,๘๖๕	-	๔๘,๘๐๐,๓๘๑
ภัยหนาว	-	๒๔,๐๐๐,๐๐๐	-	๒๔,๒๒๔,๙๒๐	-	๑,๐๐๐,๐๐๐	-	๑๘,๙๒๓,๒๒๐	-	๑,๐๐๐,๐๐๐

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดขอนแก่น (ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕)

แผนภูมิที่ ๑๘ : เปรียบเทียบครัวเรือนที่ประสบปัญหาภัยแล้งและภัยหนาว ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕

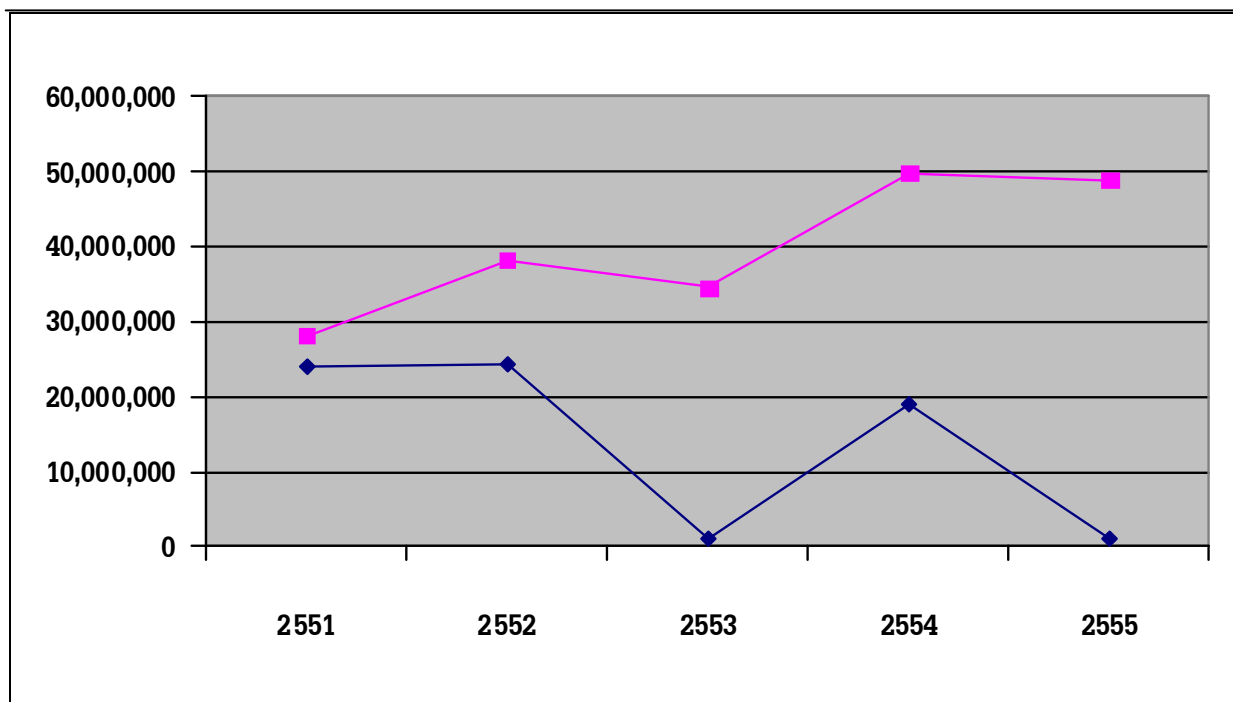
(หน่วย : ครัวเรือน)

—■— ภัยแล้ง —◆— ภัยหนาว

แผนภูมิที่ ๑๙ : เปรียบเทียบมูลค่าการให้ความช่วยเหลือภัยแล้งและภัยหนาว ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕

(หน่วย : บาท)

—■— ภัยแล้ง —◆— ภัยหนาว

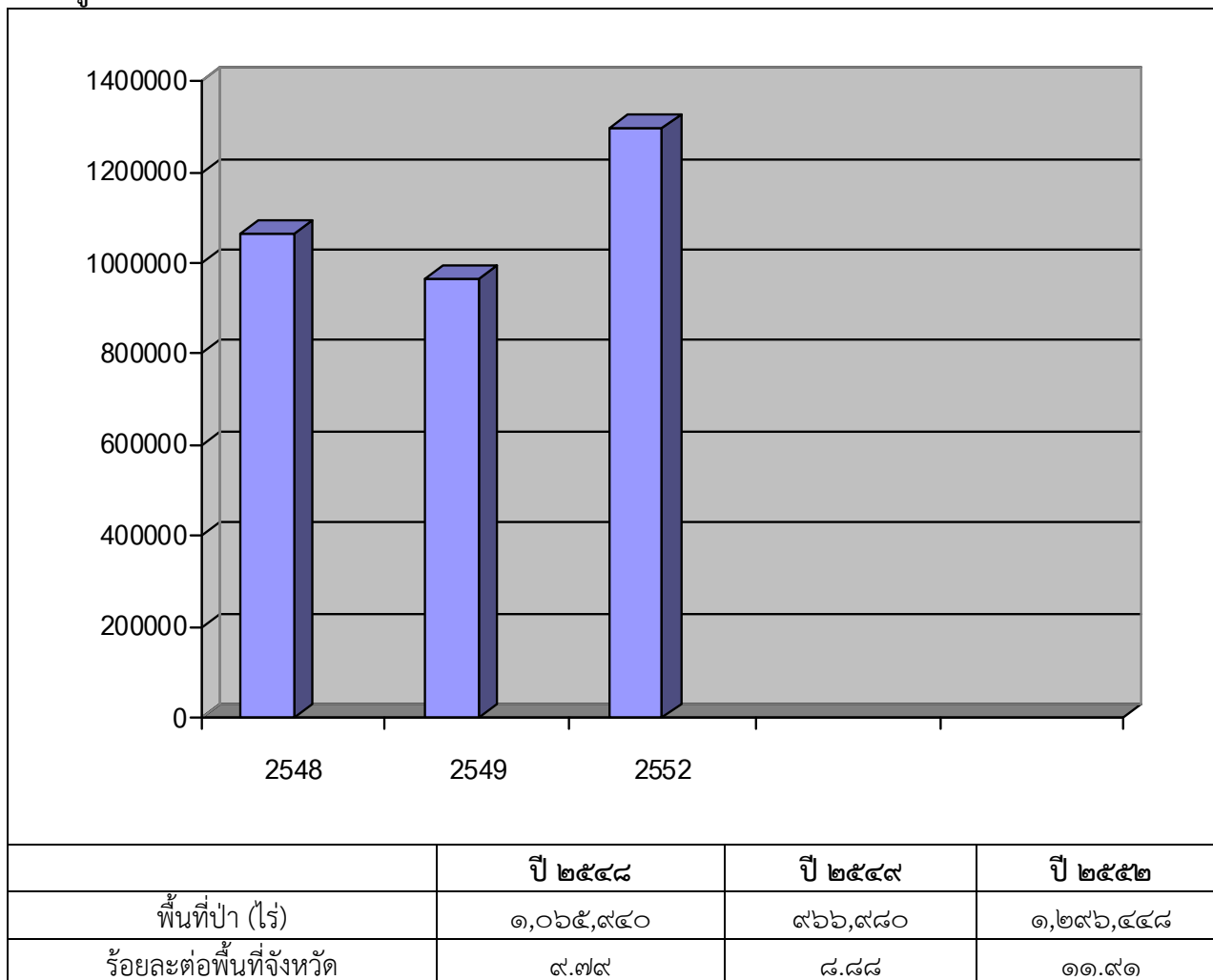
๕. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ ทรัพยากรป่าไม้ ประกอบด้วย

(๑) ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๒๒ ป่า พื้นที่รวม ๑,๖๙๗,๐๕๒ ไร่

(๒) ป่าอนุรักษ์ ประกอบด้วย อุทยานแห่งชาติจำนวน ๔ แห่ง พื้นที่ ๗๔๓,๙๗๓ ไร่ และวนอุทยาน จำนวน ๒ แห่ง พื้นที่ ๖,๒๐๐ ไร่ รวมพื้นที่ ๗๕๐,๑๗๓ ไร่
(ที่มา : กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ๒๕๕๔)

แผนภูมิที่ ๒๐ : แสดงพื้นที่ป่าจังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๒

ที่มา : สถิติการป่าไม้ของประเทศไทย ปี ๒๕๕๓ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ในปัจจุบันสภาพปัญหาพื้นที่ป่าไม้จังหวัดขอนแก่นที่เป็นปัญหาหลักมีอยู่ ๒ กลุ่ม คือ ปัญหาสิทธิในพื้นที่ประกาศเขตป่าไม้ และปัญหาการเสื่อมโทรมของทรัพยากรป่าไม้ ดังนี้

๑) ปัญหาสิทธิในพื้นที่ประกาศเขตป่าไม้โดยมีสาเหตุมาจากการประกาศเขตป่าทับพื้นที่ทำกิน แนวเขตป่าไม่ชัดเจน ความต้องการพื้นที่ทำกิน ความไม่เข้าใจในข้อกำหนดบางประการของราษฎร

๒) ปัญหาป่าเสื่อมโทรม โดยมีสาเหตุมาจาก กลุ่มนายทุนว่าจ้างราษฎรตัดไม้เพื่อการแปรรูป ราษฎรบุกรุกลักลอบตัดไม้ การแผ้วถางป่าเป็นพื้นที่ทำกิน การทำถนนและแหล่งน้ำ ไฟป่า ขาดแคลนเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับเจ้าหน้าที่รักษาป่าราษฎร ขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้

โดยมีความรุนแรงมากน้อยแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ ดังนี้

- เขตป่าสงวนแห่งชาติที่พบปัญหารุนแรง ได้แก่ ป่าสงวนแห่งชาติดงลาน และดงซำ
- เขตป่าสงวนแห่งชาติที่พบปัญหาไม่รุนแรง ได้แก่ ป่าสงวนแห่งชาติภูเวียง ภูระงำ โสภ

แต่ เขาสวนกวาง โคกหลวง ภูเม็ง เป็นต้น

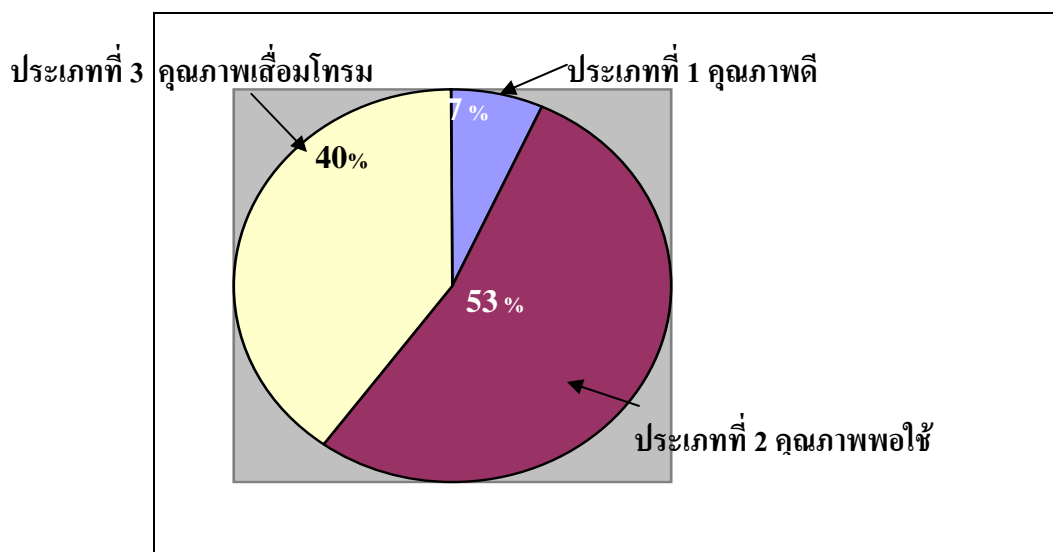
- เขตป่าสงวนแห่งชาติที่พบปัญหาน้อย ได้แก่ ป่าสงวนแห่งชาติโนนน้ำแบ่ง หนองอ่าง กุดน้ำใส สวระถี หัวฝาย หนองนกเขียน เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากป่าเหล่านี้เป็นป่าขนาดเล็กและได้มีการส่งมอบพื้นที่ให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม (สปก.)แล้ว

(ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดขอนแก่น)

๕.๒ ทรัพยากรน้ำ จังหวัดขอนแก่นอยู่ในเขตพื้นที่ ๕ ลุ่มน้ำ คือ ลุ่มน้ำเชิญ ลุ่มน้ำพอง ลุ่มน้ำชี ลุ่มน้ำห้วยแอก และลุ่มน้ำลำพังชู โดยเขตที่มีการใช้ประโยชน์จากแม่น้ำจะอยู่ในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำพองมากที่สุด รองลงมาคือ ลุ่มน้ำชี โดยจะใช้ประโยชน์ทั้งด้านเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม ดังนั้นปัญหาที่พบอยู่เสมอคือ ปัญหาน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมที่อยู่ในเขตลำน้ำพอง

จากการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำในลำน้ำสำคัญ ๓ สาย คือ ลำน้ำชี ลำน้ำพอง ลำน้ำเชิญ จำนวน ๒๐ สถานี ปี ๒๕๕๓ พบว่า คุณภาพน้ำอยู่ในระดับคุณภาพดี ร้อยละ ๗ คุณภาพพอใช้ ร้อยละ ๕๓ และคุณภาพเสื่อมโทรมร้อยละ ๔๐

แผนภูมิที่ ๒๑ : คุณภาพน้ำในลำน้ำ จังหวัดขอนแก่น

ประเภทที่ ๑ คุณภาพดี

ประเภทที่ ๒ คุณภาพพอใช้

ประเภทที่ ๓ คุณภาพเสื่อมโทรม

ที่มา : สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ , ๒๕๕๓

คุณภาพน้ำในลำน้ำสายหลักของจังหวัดขอนแก่น ได้แก่ แม่น้ำพอง ชี และเขิน ในช่วงฤดูแล้งคุณภาพน้ำค่อนข้างเสื่อมโทรมกระทบต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำ และการอุปโภคบริโภคของประชาชน โดยเฉพาะคุณภาพในแม่น้ำชีช่วงที่ไหลผ่านอำเภอชนบท อำเภอมัญจาคีรี และอำเภอเมือง บริเวณตำบลท่าพระ มีค่าการนำไฟฟ้าสูงเนื่องจากเกิดการชะล้างจากพื้นที่ดินเค็ม นอกจากนี้ การขยายตัวของชุมชนอย่างรวดเร็วทำให้มีการปล่อยน้ำทิ้งลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ โดยมีได้ผ่านการบำบัด ทำให้แหล่งน้ำธรรมชาติมีคุณภาพเสื่อมโทรม ได้แก่ ลำห้วยจิกในพื้นที่อำเภอบ้านไผ่ลำห้วยพระคือและบึงหนองโคตรในพื้นที่อำเภอเมือง เป็นต้น

สำหรับลำน้ำพอง ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่เป็นจำนวนมาก เช่น โรงงานผลิตเยื่อกระดาษ โรงงานน้ำตาล โรงงานผลิตสุรา และโรงงานผลิตอัลกอฮอล์ เป็นต้น และการขยายตัวของการเลี้ยงปลาในกระชังเป็นจำนวนมาก ส่งผลกระทบบำทำให้คุณภาพน้ำเสื่อมโทรมในช่วงฤดูแล้ง และเกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างสถานประกอบการและกลุ่มผู้เลี้ยงปลาในกระชัง เป็นประจำ (ที่มา :สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดขอนแก่น)

๕.๓ คุณภาพอากาศ

จากการตรวจสอบคุณภาพอากาศในบรรยากาศ ณ สถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศ บริเวณที่ทำการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ขอนแก่น) เขตเทศบาลนครขอนแก่น ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๔ ณ เดือนสิงหาคม พบว่า คุณภาพอากาศในบรรยากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ.๒๕๓๘) เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพในบรรยากาศทั่วไป (ที่มา : สำนักงานจัดการคุณภาพอากาศและเสียง กรมควบคุมมลพิษ ๒๕๕๔)

๕.๔ ปัญหาขยะมูลฝอย

ปริมาณขยะมูลฝอยในจังหวัดขอนแก่นประมาณ ๑,๐๔๐ ตันต่อวัน หรือประมาณ ๓๖๖,๖๓๔ ตันต่อปี โดยมีอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยประมาณ ๐.๕๗ กก./คน-วัน แบ่งตามเขตพื้นที่ ดังนี้

- ๑) เทศบาลนครขอนแก่น มีอัตราการเกิดมูลฝอยประมาณ ๑ กก./คน-วัน
- ๒) เทศบาลเมือง มีอัตราเกิดมูลฝอยเฉลี่ยประมาณ ๐.๗๓ กก./คน-วัน
- ๓) เทศบาลตำบล มีอัตราเกิดมูลฝอยเฉลี่ยประมาณ ๐.๖๘ กก./คน-วัน
- ๔) องค์การบริหารส่วนตำบล มีอัตราเกิดมูลฝอยเฉลี่ยประมาณ ๐.๔๓ กก./คน-วัน

โดยมีขยะอันตราย ประมาณร้อยละ ๐.๓๓ ของขยะทั้งหมด

การกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนของจังหวัดขอนแก่น ปัจจุบันมีระบบกำจัด จำนวน ๗ แห่ง รองรับขยะได้จำนวน ๓๒๘ ตันต่อวัน หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๒.๖๖ ของปริมาณขยะมูลฝอยทั้งหมดของจังหวัด

๑) ศูนย์กำจัดขยะเทศบาลเมืองเมืองพล มีพื้นที่ ๗๑ ไร่ ตั้งอยู่บ้านหนองกุ้ง ตำบลหนองแวงโสภนพระ อำเภอพล รองรับปริมาณขยะมูลฝอย ๓๔ ตันต่อวัน โดยปริมาณของเทศบาลเมืองเมืองพล จำนวน ๒๒ ตันต่อวัน และท้องถิ่นใกล้เคียง ๑๐ แห่ง จำนวน ๑๒ ตันต่อวัน

๒) ศูนย์กำจัดขยะเทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีพื้นที่ ๖๕ ไร่ ตั้งอยู่ตำบลหินตั้ง อำเภอบ้านไผ่ รองรับปริมาณขยะ ๓๗ ตันต่อวัน โดยปริมาณขยะของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ๒๐ ตันต่อวัน และท้องถิ่นใกล้เคียงอีก ๙ แห่ง ปริมาณขยะ ๑๗ ตัน

๓) ศูนย์กำจัดขยะเทศบาลเมืองชุมแพ มีพื้นที่ ๔๐ ไร่ ตั้งอยู่บ้านหนองไผ่เหนือ ตำบลหนองไผ่ อำเภอชุมแพ รองรับปริมาณขยะ ๒๗ ตันต่อวัน

๔) ศูนย์กำจัดขยะเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง และเทศบาลตำบลน้ำพอง มีพื้นที่ ๒๑ ไร่ ตั้งอยู่ในเขตตำบลคำม่วง อำเภอเขาสวนกวาง รองรับปริมาณขยะ ๗ ตันต่อวัน โดยปริมาณขยะของเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ๓ ตันต่อวัน และเทศบาลตำบลน้ำพอง ๔ ตันต่อวัน

๕) ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลตำบลหนองโก มีพื้นที่ ๒๔ ไร่ ตั้งอยู่บ้านบะแต ตำบลหนองโก รองรับปริมาณขยะ ๑๒ ตันต่อวัน

๖) ศูนย์กำจัดขยะเทศบาลตำบลท่าพระ มีพื้นที่ ๕ ไร่ ใช้ร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลท่าพระรองรับปริมาณขยะ ๑๑ ตันต่อวัน โดยปริมาณขยะของเทศบาลตำบลท่าพระ ๗ ตันต่อวัน

๗) ศูนย์กำจัดขยะเทศบาลนครขอนแก่น ตั้งอยู่บ้านคำบอน กม.๑๗ ตำบลโนนท่อน อำเภอเมืองขอนแก่น เนื้อที่ ๙๘ ไร่ห่างจากเทศบาล ๑๗.๕ กิโลเมตร ใช้ประโยชน์ตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ เป็นต้นมา โดยเทศบาลนครขอนแก่น ใช้งานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใกล้เคียง โดยปริมาณขยะของเทศบาลนครขอนแก่นประมาณ ๒๐๐ ตันต่อวัน ในปัจจุบันได้มีการฝังกลบขยะเต็มพื้นที่ฝังกลบแล้ว

สภาพปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนจังหวัดขอนแก่น

๑) ปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัย ของประชาชนจากการจัดการขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกหลักสุขาภิบาล

๒) ปัญหาการขาดแคลนสถานที่กำจัดขยะ เนื่องจากการจัดหาสถานที่แห่งใหม่ จะต้องได้รับการยอมรับจากประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียง นอกจากนี้ยังขาดการวางแผนการจัดการความร่วมมือกัน ในการจัดตั้งศูนย์จัดการขยะร่วมกันทำให้ไม่คุ้มทุน

๓) ปัญหาด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ สำหรับการจัดการขยะไม่เพียงพอ

๔) ปัญหาการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการจัดการขยะ ไม่สอดคล้องกับค่าใช้จ่ายที่ใช้ ในการดำเนินการ (ที่มา : สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ปี ๒๕๕๔)

๕.๕ ปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์

ทรัพยากรดินของจังหวัดขอนแก่นจะเป็นดินที่เป็นปัญหาประกอบด้วย ดินกรด พื้นที่ ๖๘๐,๔๘๘ ไร่ (ร้อยละ ๑๐) ดินเค็ม พื้นที่ ๑๑๘,๐๑๒ ไร่ (ร้อยละ ๑.๗๓) ดินตื้น (มีลูกรัง กรวด หิน) พื้นที่ ๓๐๐,๐๐๐ ไร่ (ร้อยละ ๔.๔๑) ดินทราย พื้นที่ ๘๒๓,๗๔๓ ไร่ (ร้อยละ ๑๒.๑๑) พื้นที่ลาดชัน พื้นที่ ๔๗๒,๕๒๖ ไร่ (ร้อยละ ๖.๙๕) พื้นที่อื่นๆ (เช่น เป็นต้น) พื้นที่เบ็ดเตล็ด) พื้นที่ ๔,๔๐๘,๘๐๘ ไร่ (ร้อยละ ๖๔.๘)

(ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดขอนแก่น ๒๕๕๔)

๗. แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๕๗-๒๕๖๐

วิสัยทัศน์ : ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ มุ่งสู่มหานครแห่งอาเซียน

พันธกิจ : ๑. เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง ประชาชนมีความสุข

๒. พัฒนาให้เป็นและเป็นต้นแบบของการพัฒนาและบริหารจังหวัดแบบ

บูรณาการ

๓. พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางของภูมิภาคทั้งด้านเศรษฐกิจ การคมนาคมและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถทางการแข่งขัน
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านการเกษตร เพื่อมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางด้านการเกษตรและเศรษฐกิจของภูมิภาค

เป้าประสงค์

- ๑) เพิ่มการปลูกข้าวหอมมะลิ โดยมุ่งเน้นการเพิ่มคุณค่า (Value creation) ด้วยการยกระดับฐานการผลิตสู่สินค้าปลอดภัย (GAP) เพื่อการส่งออก
- ๒) เพิ่มการผลิตข้าวเหนียวโดยมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนในการปลูก
- ๓) เพิ่มการผลิตอ้อย โดยมุ่งเน้นการลดต้นทุน เพิ่มผลผลิตต่อไร่ และลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการเพาะปลูก
- ๔) เพิ่มผลผลิตต่อไร่และลดต้นทุนในการปลูกมันสำปะหลัง เพื่อมุ่งสู่การเป็นวัตถุดิบในการผลิตอาหาร (แป้งมันสำปะหลัง) พลังงานทดแทน (เอทานอล) และอาหารสัตว์
- ๕) เพิ่มการเพาะปลูกยูคาลิปตัสเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกระดาษในพื้นที่
- ๖) เพิ่มประสิทธิภาพการปลูกหม่อน เพื่อส่งเสริมการผลิตผ้าไหมเป็นสินค้าสำคัญของจังหวัด
- ๗) เพิ่มการผลิตโคเนื้อ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อมุ่งสู่การเสริมสร้างจุดเด่นตามศักยภาพพื้นที่

เป้าประสงค์

- ๑) เพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพโรงสีข้าว/อบเมล็ด เพื่อรองรับการส่งออกข้าวหอมมะลิ
- ๒) ลดผลกระทบต่อชุมชน จากกระบวนการผลิตของโรงงานมันสำปะหลัง และเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่ง
- ๓) ลดผลกระทบและเพิ่มกิจกรรมสนับสนุนต่อชุมชนของโรงงานน้ำตาล
- ๔) เพิ่มปริมาณผลผลิตด้านพลังงานทดแทน (เอทานอล)
- ๕) เพิ่มผลผลิตด้านสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม (ผ้าไหม) โดยมุ่งเน้นผลิตภัณฑ์ที่เสริมเอกลักษณ์ของจังหวัด

- ๖) เพิ่มผลผลิตด้านซอฟต์แวร์ และ ICT เพื่อส่งเสริมให้ขอนแก่นเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม ICT ของภูมิภาค

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการค้า การท่องเที่ยว การบริการ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สู่ความเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค

เป้าประสงค์

- ๑) เป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภาค โดยมุ่งเน้นการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ (ภูเวียง/ภูเก้า/ภูเม็ง) มีแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นเสน่ห์และเอกลักษณ์ของเมือง
- ๒) เป็นเมืองศูนย์กลางการค้าของภูมิภาค โดยการพัฒนาและเชื่อมโยงการค้าระหว่างประเทศ ควบคู่กับการเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ผู้ประกอบการค้าท้องถิ่น
- ๓) มีโครงสร้างพื้นฐานทั้งด้านการลงทุน การบริการ การเงิน และด้านคมนาคมที่เพียงพอ มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้า บริการและการลงทุนของภูมิภาค

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสนับสนุน ส่งเสริมการศึกษาพื้นฐานและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าประสงค์

- ๑) ประชากรวัยเรียนได้รับโอกาสในการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง
- ๒) ประชาชนชาวขอนแก่น ได้รับโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตผ่านการศึกษาในระบบ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง

เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนในหมู่บ้านมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
- ๒) ผู้นำชุมชนมีสมรรถนะในการบริหารจัดการชุมชนให้เข้มแข็งพึ่งตนเองได้
- ๓) ชุมชนมีความมั่นคงทางด้านทุนชุมชน
- ๔) ชุมชนมีแนวทางการพัฒนาที่มีทิศทาง คุณภาพและมีการบูรณาการ
- ๕) แรงงานนอกระบบได้รับการส่งเสริมอาชีพเพียงพอต่อการประกอบอาชีพในครัวเรือน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนา ยกระดับมาตรฐานสาธารณสุข และการแพทย์

เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อที่เป็นปัญหาสำคัญลดลง
- ๒) ประชาชนมีพฤติกรรมในการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันที่ถูกต้อง เหมาะสม
- ๓) ประชาชนได้รับบริการรักษาพยาบาลที่มีคุณภาพและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย
- ๔) ประชาชนได้บริโภคอาหาร และผลิตภัณฑ์สุขภาพที่สะอาดปลอดภัย
- ๕) เป็นศูนย์กลางบริการด้านการแพทย์ที่สำคัญในระดับภาคและนานาชาติ (Trauma Center ล้างและเปลี่ยนไตศูนย์มะเร็ง Plastic Surgery ดูแลผู้สูงอายุ)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนา ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ
เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนมีการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับวัย และถูกต้องต่อเนื่อง ครอบครัว และชุมชนใช้กีฬาเป็นกิจกรรมในวันหยุด
- ๒) ประชาชนมีทักษะการเล่นกีฬาที่ดี และมีการจัดการแข่งขันกีฬาทุกระดับอย่างต่อเนื่อง
- ๓) เป็นศูนย์กลางการกีฬาแห่งภูมิภาค
- ๔) ขอนแก่นเป็นเมืองกีฬา ประชาชนมีความสนใจให้การสนับสนุนกีฬาระดับจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสนับสนุนสวัสดิการสังคม และส่งเสริมครอบครัวเข้มแข็ง
เป้าประสงค์

- ๑) เด็ก เยาวชน สตรี ผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส มีหลักประกันความมั่นคง และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์อย่างเป็นธรรมและทั่วถึง
- ๒) ครอบครัวมีความอบอุ่น เข้มแข็ง
- ๓) ผู้ใช้แรงงานมีหลักประกันในการทำงาน มีสวัสดิการ มีความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การสนับสนุน ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิตท้องถิ่น
เป้าประสงค์

- ๑) ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ได้รับการรวบรวม เรียบเรียงเป็นวิถีวัฒนธรรม เพื่อความมีเสน่ห์ของเมืองขอนแก่น
- ๒) ประชาชนชาวขอนแก่น มีความรักและภูมิใจในเสน่ห์เมืองขอนแก่น
- ๓) มรดกทางศิลปวัฒนธรรมได้รับการสร้างสรรค์ต่อยอดเพิ่มคุณค่า

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การอนุรักษ์ ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ และการใช้ประโยชน์
ทรัพยากรดิน

เป้าประสงค์

- ๑) ทรัพยากรดินมีความอุดมสมบูรณ์
- ๒) มีระบบบริหารจัดการทรัพยากรดินอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อเพิ่มปริมาณทรัพยากรน้ำ ระบบการ
กระจายน้ำ และจัดการคุณภาพน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์

- ๑) จังหวัดขอนแก่น มีน้ำใช้อย่างเพียงพอกับความต้องการในภาคเกษตร-อุตสาหกรรม-อุปโภคบริโภค
- ๒) มีคุณภาพน้ำที่เหมาะสมกับประโยชน์การใช้งาน
- ๓) มีระบบกระจายน้ำและบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การอนุรักษ์ พื้นฟูความสมบูรณ์ และใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้
อย่างยั่งยืน**

เป้าประสงค์

- ๑) พื้นที่ป่าได้รับการปกป้องดูแลรักษา ไม่มีการบุกรุกพื้นที่ป่า
- ๒) พื้นที่ป่ามีความหลากหลายทางชีวภาพ

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับการเติบโตของ
เมืองอย่างเป็นระบบ**

เป้าประสงค์

- ๑) คุณภาพสิ่งแวดล้อมของจังหวัดอยู่ในเกณฑ์ดี อยู่ในระดับมาตรฐาน
 - ชยะ
 - น้ำเสีย
 - การบูรณาการ

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน เพื่อรองรับความต้องการการ
ใช้พลังงานอย่างยั่งยืน**

เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนมีจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์พลังงาน ลดการใช้พลังงาน
- ๒) ประชาชนหันมาใช้พลังงานทางเลือก และพลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แบบบูรณาการ**

เป้าประสงค์

- ๑) มีการบูรณาการเพื่อบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมระหว่างหน่วยงานที่
เกี่ยวข้อง จังหวัด และท้องถิ่น อย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน และความมั่นคง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การป้องกันและบรรเทาความเสียหายจากอัคคีภัย

เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากอัคคีภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การป้องกันและบรรเทาความเสียหายจากอุทกภัย

เป้าประสงค์

- ๑) มีพื้นที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยน้อย
- ๒) ประชาชนมีความปลอดภัย ไม่ได้รับผลกระทบในชีวิตและทรัพย์สินจากอุทกภัย
- ๓) ผู้ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยได้รับการช่วยเหลืออย่างรวดเร็วและทั่วถึง
- ๔) พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมลดลง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การป้องกันลดผลกระทบ และช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง

เป้าประสงค์

- ๑) มีพื้นที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้งน้อยลง
- ๒) ประชาชนมีความปลอดภัย ไม่ได้รับผลกระทบในชีวิตและทรัพย์สินจากภัยแล้ง
- ๓) ผู้ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยได้รับการช่วยเหลืออย่างรวดเร็วและทั่วถึง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม
อย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๒) ระบบบริหารจัดการด้านการสืบสวนและปราบปรามอาชญากรรมมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การลดปัญหายาเสพติด เพื่อขจัดความเดือดร้อนของประชาชน

เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนไม่ได้รับความเดือดร้อนจากปัญหาเสพติด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การป้องกันและบรรเทาความเสียหายจากอุบัติเหตุจราจร

เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนมีความสะดวก และปลอดภัยในการสัญจรทางถนน
- ๒) ผู้ประสบอุบัติเหตุ ได้รับการช่วยเหลืออย่างทันท่วงที

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากอาคารและป้าย

เป้าประสงค์

- ๑) อาคาร/และป้ายมีความมั่นคงปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๘ การรักษาความมั่นคงและสงบเรียบร้อย เพื่อความปลอดภัยในชีวิต
และทรัพย์สินของประชาชน

เป้าประสงค์

- ๑) จังหวัดขอนแก่นมีความมั่นคงปลอดภัยสงบเรียบร้อยไม่มีเหตุวุ่นวายจากการชุมนุม
ประท้วง
- ๒) ไม่มีการก่อการร้าย/การก่ออาชญากรรมจากชาวต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๙ การบริหารจัดการด้านความมั่นคง และความปลอดภัยในเชิงบูรณา
การ

เป้าประสงค์

- ๑) มีการบูรณาการเพื่อการจัดการความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของ
ประชาชนระหว่างส่วนกลาง จังหวัด และท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการบริหารภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การบริหารจัดการการจดทะเบียนรายได้ภาครัฐและการเบิกจ่าย
งบประมาณ

เป้าประสงค์

- ๑) การจดทะเบียนรายรับของส่วนราชการในจังหวัดได้อย่างครบถ้วน ถูกต้องตามระยะเวลา
ที่กำหนด
- ๒) การเบิกจ่ายงบประมาณเป็นไปตามเป้าหมาย เพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาบุคลากรและการจัดการองค์ความรู้

เป้าประสงค์

- ๑) เสริมสร้างสมรรถนะให้แก่บุคลากรอย่างทั่วถึงตามภารกิจของจังหวัด
- ๒) พัฒนาคุณภาพชีวิตและความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบ และบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ

เป้าประสงค์

- ๑) การใช้ ICT สนับสนุนการพัฒนาระบบการบริหารและการบริการภาครัฐที่ดี
- ๒) การใช้ ICT เพื่อยกระดับสังคมอินเทอร์เน็ตของประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาบริการประชาชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนได้รับบริการที่มีประสิทธิภาพจากจังหวัด หน่วยงานกลางรัฐวิสาหกิจ อปท. อย่างเบ็ดเสร็จ สะดวก รวดเร็ว ทัวถึง ตรงตามความต้องการ
- ๒) คณะทำงานภาคประชาชนมีความเข้มแข็ง รับรู้ และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ในการดำเนินงานของส่วนราชการเพื่อการพัฒนาจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการงานประชาสัมพันธ์อย่างบูรณาการ

เป้าประสงค์

- ๑) การประชาสัมพันธ์จังหวัดอย่างบูรณาการในด้านข่าวสาร สื่อ ช่องทาง และรูปแบบ การประชาสัมพันธ์ได้อย่างครอบคลุม ตรงตามกลุ่มเป้าหมาย
- ๒) จังหวัดขอนแก่นมีภาพลักษณ์ที่ชัดเจน กลุ่มเป้าหมายมีความรับรู้ที่ถูกต้อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

เป้าประสงค์

- ๑) เป็นเมืองพี่น้องกับเมืองสำคัญของประเทศพันธมิตรในการพัฒนาเมืองด้านต่าง ๆ
- ๒) มีข้อตกลงร่วมระหว่างเมืองเพื่อสนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนาตามยุทธศาสตร์จังหวัด